KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR DOPRAVY A SILNIČNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: PK-DSH/2485/21
Spis. zn.: ZN/76/DSH/21
Počet listů: 15
Počet příloh: 0
Počet listů příloh: 0

Vyřizuje: Bc. Pavlina Šlehofrová

Datum: 17.3.2021

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci odvolání pana [redacted], takto:

podle ust. § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,

z a m í t á

odvolání pana [redacted], proti rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru *dopravy – dopravního úřadu*, č. j. OD/24063/20/Bud ze dne 6. 11. 2020

a

rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu, č. j. OD/24063/20/Bud ze dne 6. 11. 2020, kterým byl pan [redacted], uznán vinným z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, tím, že nezajistil jako provozovatel vozidla tovární značky [redacted] aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 31. 1. 2020 v čase 20:52 hodin na pozemní komunikaci č. I/27 v obci Klatovy v ulici 5. května u parkoviště Drůbežářského závodu (GPS souřadnice místa umístnění měřicího zařízení 49°22´53,300" N, 13°17´54,191" E), ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Malá Víska blíže nezjištěný řidič s vozidlem tovární značky [redacted] překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci (50 km/hod.) nejméně o 21 km/hod., když mu byla naměřena po odečtu odchylky měření rychlost jízdy nejméně 71 km/hod., kdy tímto porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kdy toto jednání vykazovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f)

bod 3 téhož zákona a za tento přestupek mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 2500,- Kč (slovy dvatisícepětsetkorunčeských) a úhrada nakladů řízení ve výši 1000,- Kč (slovy jedentisíckorunčeských),

p o t v r z u j e.

Odůvodnění

Odvoláním podaným panem [redacted], trvale bytem [redacted] (dále jen *„odvolatel"*) je napadáno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu (dále jen *„správní orgán I. stupně"*) č. j. OD/24063/20/Bud ze dne 6. 11. 2020 (dále jen *„napadené rozhodnutí"*), kterým se odvolatel uznává vinným z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, tím, že nezajistil jako provozovatel vozidla tovární značky [redacted] aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 31. 1. 2020 v čase 20:52 hodin na pozemní komunikaci č. I/27 v obci Klatovy v ulici 5. května u parkoviště Drůbežářského závodu (GPS souřadnice místa umístnění měřicího zařízení 49°22´53,300" N, 13°17´54,191" E), ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Malá Víska blíže nezjištěný řidič s vozidlem tovární značky [redacted] 6353 překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci (50 km/hod.) nejméně o 21 km/hod., když mu byla naměřena po odečtu odchylky měření rychlost jízdy nejméně 71 km/hod., kdy tímto porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kdy toto jednání vykazovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona a za tento přestupek mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 2500,- Kč (slovy dvatisícepětsetkorunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši 1000,- Kč (slovy jedentisíckorunčeských).

Odvolání spolu se spisovou dokumentací bylo zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu, tedy Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen *„odvolací správní orgán"*), postoupeno dne 6. 1. 2021 a doplnění odvolání bylo následně doručeno dne 12. 1. 2021. Odvolací správní orgán se zabýval tím, zda bylo odvolání podáno včas, tedy v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, kterým se odvolatel uznává vinným z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších přestupků v souvislosti s porušením ust. § 10 odst. 3 téhož zákona tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky [redacted] dne 31. 1. 2020 nezajistil, aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť nezjištěný řidič s vozidlem v inkriminovaný den v čase 20:52 hodin na pozemní komunikaci č. I/27 v obci Klatovy v ulici 5. května u parkoviště Drůbežářského závodu (GPS souřadnice místa umístnění měřicího zařízení 49°22´53,300" N, 13°17´54,191" E), ve směru jízdy od centra obce

směrem na obec Malá Víska překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci (50 km/hod.), když mu byla naměřena po odečtu odchylky měření rychlost jízdy nejméně 71 km/hod..

Tyto podmínky byly splněny, odvolání bylo včasné a přípustné.

Ze spisové dokumentace vyplývá následující.

Dne 31. 1. 2020 v čase 20:52 hodin byla automatizovaným technickým prostředkem Ramer 10T, v. č. 18/0710 na pozemní komunikaci č. I/27 v obci Klatovy v ulici 5. května u parkoviště Drůbežářského závodu (GPS souřadnice místa umístnění měřícího zařízení 49°22´53,300" N, 13°17´54,191" E), ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Malá Víska naměřena vozidlu RZ: [redacted] řízenému neznámým řidičem v obci, kde je nejvyšší dovolená rychlost jízdy 50 km/hod., rychlost jízdy 74 km/hod., po odečtení maximální možné odchylky měření ve výši 3 km/hod. u rychlostí do 100 km/hod. byla rychlost předmětného vozidla nejméně 71 km. Rychlost tak byla neznámým řidičem předmětného vozidla překročena nejméně o 21 km/hod.. Řidič vozidla tak porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kdy toto jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona. Jako provozovatel vozidla byl zjištěn odvolatel.

Na základě všech podkladů vydal Městský úřad Klatovy, odbor dopravy – dopravní úřad (dále jen *„správní orgán I. stupně“*), napadené rozhodnutí.

Odvolací správní orgán na základě § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o *odpovědnosti za přestupky* a řízení o nich (dále jen *„zákon o odpovědnosti za přestupky“*) přezkoumává rozhodnutí v plném rozsahu.

Správní orgán I. stupně obdržel od Městské policie Klatovy oznámení přestupku ze dne 31. 1. 2020 týkajícího se překročení rychlosti ze strany nezjištěného řidiče výše uvedeného vozidla v inkriminovaný den v čase okolo 20:52 hodin. Následně bylo zjištěno, že provozovatelem předmětného vozidla v době spáchání přestupku byl odvolatel. Správní orgán I. stupně na základě doložených materiálů (oznámení přestupku, fotografie z měřícího zařízení, souhlasu Policie ČR s měřením rychlosti Městskou policií Klatovy platný i pro pozemní komunikaci č. I/27 - ulici 5. května v prostoru u parkoviště Drůbežářského závodu a ověřovacího listu č. 237/19) vydal výzvu k uhrazení určené částky č. j. OD/2016/20/RAD Bud ze dne 3. 2. 2020, kterou odvolatele vyzval k uhrazení určené částky ve výši 1000,- Kč a případně ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Výzva k uhrazení určené částky byla odvolateli doručena na adrese trvalého pobytu do vlastních rukou dne 14. 2. 2020. K uhrazení určené částky nedošlo. Vzhledem k tomu, že nebyl zjištěn žádný svědek, který by mohl sdělit správnímu orgánu I. stupně totožnost řidiče vozidla v době spáchání přestupku a údaje o řidiči odvolatel sám o vlastní vůli nesdělil, bylo podezření z přestupku nezjištěného řidiče ze strany správního orgánu I. stupně usnesením č. j. OD/9728/20/RAD Bud odloženo, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.

Na základě podkladů ve spisové dokumentaci vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí v příkazním řízení č. j. OD/9731/20/RAD Bud ze dne 5. 5. 2020, kterým odvolatele uznal vinným z přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, ke kterému došlo dne 31. 1. 2020 v čase 20:52 hodin. Za tento přestupek byl odvolateli uložen správní trest pokuty ve výši 2500,- Kč. Rozhodnutí v příkazním řízení bylo odvolateli jako provozovateli vozidla doručeno na adrese trvalého pobytu dne 22. 5. 2020 do vlastních rukou.

Proti rozhodnutí v příkazním řízení podal odvolatel včasný odpor ze dne 1. 6. 2020 (k poštovní přepravě předáno dne 1. 6. 2020), kdy tento byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 3. 6. 2020. V podaném odporu pak odvolatel požádal o zaslání kopie spisové dokumentace, a to buďto na elektronickou adresu či na adresu pro doručování, která byla totožná s adresou trvalého pobytu.

Na základě včasně podaného odporu bylo rozhodnutí v příkazním řízení bez dalšího zrušeno a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení.

Spisová dokumentace pak byla ze strany správního orgánu I. stupně doplněna o výpis z karty vozidla RZ: [redacted], z níž vyplývá, že provozovatelem i vlastníkem předmětného vozidla je již od 15. 4. 2013 odvolatel a toto se nikterak ani v době vystavení předmětného výpisu nezměnilo. Dále pak byl do spisu doplněn výpis z evidence obyvatel k osobě odvolatele.

K žádosti odvolatele o kopii spisové dokumentace se správní orgán I. stupně vyjádřil ve vyrozumění č. j. OD/11476/20/Bud ze dne 5. 6. 2020, kdy odvolateli sdělil, že kopie spisové dokumentace nebude odvolateli zasílána, neboť pořízení kopií ze spisu je spojeno s právem nahlížet do spisu dle ust. § 38 odst. 1 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a pořízení kopií tak bude umožněno při nahlédnutí do spisové dokumentace. Toto vyrozumění bylo odvolateli doručeno cestou provozovatele poštovních služeb na adrese trvalého pobytu za pomocí tzv. fikce doručení, neboť písemnost si odvolatel osobně nepřevzal a tato byla uložena u provozovatele poštovních služeb dne 11. 6. 2020 a je považována za doručenou uplynutím desetidenní úložní doby, tedy ke dni 22. 6. 2020 a dne 23. 6. 2020 byla odvolateli vhozena do poštovní schránky.

Následně pak správní orgán I. stupně odvolatele předvolal k ústnímu jednání na den 1. 7. 2020. Oznámení o pokračování v řízení, spolu s předvoláním k ústnímu jednání bylo odvolateli doručeno na adrese trvalého pobytu opět za využití tzv. fikce doručení ke dni 22. 6. 2020 a dne 23. 6. 2020 vhozeno do poštovní schránky.

Dne 1. 7. 2020 v čase 08:50 hodin byl správní orgán I. stupně telefonicky kontaktován osobou, která se představila jako odvolatel s tím, že se tento nemůže dostavit k ústnímu jednání z důvodu, že mu nestartuje auto. Omluvu odvolatele vzal správní orgán I. stupně na vědomí a sjednal s odvolatelem náhradní termín ústního jednání s tím, že mu zašle předvolání.

Správní orgán následně odvolatele předvolal k ústnímu jednání na den 24. 7. 2020, kdy předvolání bylo odvolateli doručeno do vlastních rukou dne 13. 7. 2020.

Dne 24. 7. 2020 se ke správnímu orgánu I. stupně řádně dostavil odvolatel, tedy ústní jednání proběhlo v jeho přítomnosti. Odvolateli bylo zopakováno obvinění, byl poučen o procesních právech a povinnostech, byl seznámen se spisovou dokumentací a byl přítomen prováděnému dokazování. Odvolatel se k věci nechtěl vyjadřovat a na otázku správního orgánu I. stupně uvedl, že si není vědom toho, že by se dopustil

přestupku provozovatele vozidla a odmítl se vyjádřit ke svým osobním a majetkovým poměrům. Dále pak odvolatel požádal o doplnění dokazování o informace k úhradě určené částky včetně poznámky k platbě, kdy se mělo jednat o platbu z 30. 3. 2020, kdy byla uhrazena adekvátní částka ve výši 10,- Kč, a byl sdělen řidič. Dále pak odvolatel uvedl, že si není vědom žádného zákonného ustanovení, které by mu nařizovalo informaci o řidiči sdělit správnímu orgánu nikoli jako poznámku k platbě. Závěrem ústního jednání odvolatel požádal o kopii spisu a stanovení lhůty do 14. 8. 2020 k vyjádření k věci po seznámení s podklady. Žádosti odvolatele o kopii spisu bylo vyhověno a taktéž mu byla stanovena jím požadovaná lhůta k vyjádření k podkladům s tím, že byl odvolatel poučen, že po posledním dni této lhůty dojde k vydání rozhodnutí ve věci.

Správní orgán I. stupně následně do spisové dokumentace založil výpis plateb odvolatele, kdy z tohoto je zřejmé, že částku ve výši 10,- Kč uhradil odvolatel dne 27. 2. 2020 a tato mu byla následně dne 9. 3. 2020 vrácena a následně k opětovné úhradě totožné částky došlo dne 30. 3. 2020 a částka byla odvolateli dne 28. 4. 2020 opět vrácena. Dále byl přiložen detail platebních údajů k platbě ze dne 27. 2. 2020 i k platbě ze dne 30. 3. 2020, kde v poznámce bylo uvedeno, že řidičem byl odvolatel osobně.

Správní orgán I. stupně vyrozuměl odvolatele o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí a stanovil odvolateli usnesením č. j. OD/18070/20/Bud ze dne 21. 8. 2020 lhůtu pěti pracovních dnů k seznámení a vyjádření se k nim. Vyrozumění o doplnění podkladů a o možnosti se s těmito seznámit a vyjádřit se k nim spolu s usnesením o stanovení lhůtu bylo odvolateli doručeno na adrese trvalého pobytu za využití tzv. fikce doručení ke dni 7. 9. 2020 a následně byla písemnost odvolateli vhozena do poštovní schránky dne 9. 9. 2020.

Dne 24. 8. 2020 byl správnímu orgánu I. stupně doručen požadavek na doplnění spisu, v němž odvolatel požadoval doplnění originálního výstupu z měřiče rychlosti v digitální podobě, z níž by byla čitelná registrační značka vyfoceného vozidla a neměnnost zpracování ze strany městské policie, dále pak hydrometeorologických podmínek v době měření a potvrzení, že oprávněná úřední osoba Dominika Budková dosáhla vysokoškolského vzdělání s titulem Mgr. a splňuje podmínky pro vedení předmětné agendy, a to z důvodu vzniklých pochybností, neboť při ústním jednání neměla být schopna rozlišit pojmy pokuta a určená částka. Dále pak odvolatel jako součást předmětného podání uvedl odvolání proti usnesení o lhůtě k vyjádření, kdy toto odvolání odvolatel odůvodnil tím, že žádal lhůtu delší, než mu byla stanovena. Zároveň též podal námitku podjatosti vůči oprávněné úřední osobě Dominice Budkové a dále proti jejímu nadřízenému a všem ostatním úředním osobám pracujícím na Městském úřadě Klatovy včetně starosty.

V návaznosti na zmíněné podání byl odvolatel ze strany správního orgánu I. stupně vyrozuměn o postoupení námitky podjatosti na nadřízený správní orgán (zdejší správní orgán) s tím, že do jeho rozhodnutí ve věci nebudou činěny žádné další kroky. Toto vyrozumění bylo odvolateli doručeno za využití tzv. fikce doručení ke dni 21. 9. 2020 a následně byla písemnost odvolateli dne 23. 9. 2020 vhozena do poštovní schránky.

Podanou námitkou podjatosti se zabýval zdejší odvolací správní orgán, jako nadřízený správní orgán a vydal sdělení č. j. PK-DSH/9954/20 ze dne 16. 9. 2020 a přijal závěr, že námitka směřovaná proti všem úředním osobám včetně starosty a oprávněné úřední osoby Dominiky Budkové nebyla shledána jako důvodná, nejsou zde

pochybnosti o nepodjatosti a námitky odvolatele podjatost nezakládají a nebyla uplatněna včasně (bezodkladně). Předmětné sdělení zdejšího správního orgánu bylo odvolateli doručeno za využití tzv. fikce doručení na adrese trvalého pobytu ke dni 5. 10. 2020 a následně dne 7. 10. 2020 byla písemnost odvolateli vhozena do poštovní schránky.

Jelikož bylo o podané námitce rozhodnuto v celém rozsahu zdejším správním orgánem (bylo vydáno sdělení) pokračoval správní orgán I. stupně v řízení a vydal dne 6. 11. 2020 napadené rozhodnutí, které bylo odvolateli doručeno za využití tzv. fikce doručení ke dni 20. 11. 2020 a následně dne 24. 11. 2020 byla písemnost odvolateli vhozena do poštovní schránky.

Tímto napadeným rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným z přestupku dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů v souvislosti s porušením ust. § 10 odst. 3 téhož zákona, tím, že nezajistil jako provozovatel vozidla tovární značky [redacted], aby byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že dne 31. 1. 2020 v čase 20:52 hodin na pozemní komunikaci č. I/27 v obci Klatovy, v ulici 5. května u parkoviště Drůbežářského závodu (GPS souřadnice místa umístnění měřícího zařízení 49°22´53,300" N, 13°17´54,191" E), ve směru jízdy od centra obce směrem na obec Malá Víska nezjištěný řidič s vozidlem tovární značky [redacted] RZ: [redacted] překročil nejvyšší dovolenou rychlost pro jízdu v obci (50 km/hod.) nejméně o 21 km/hod., když mu byla naměřena po odečtu odchylky měření rychlost jízdy nejméně 71 km/hod., kdy tímto porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kdy toto jednání vykazovalo znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona. Za tento přestupek projednaný ve společném řízení mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 2500,- Kč (slovy dvatisícepětsetkorunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši 1000,- Kč (slovy jedentisíckorunčeských).

Odvolatel podal proti napadenému rozhodnutí blanketní odvolání ze dne 1. 12. 2020 (podáno k poštovní přepravě dne 2. 12. 2020), které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 4. 12. 2020. Odvolání bylo včasné i přípustné, neboť bylo podáno ze strany odvolatele, tedy účastníka řízení a bylo podáno v zákonné patnáctidenní odvolací lhůtě.

Jelikož blanketní odvolání neobsahovalo odvolací důvody, byl odvolatel ze strany správního orgánu I. stupně vyzván k jejich doplnění, kdy za tímto účelem mu byla stanovena lhůta pěti kalendářních dnů. Tato výzva byla odvolateli doručena na adrese trvalého pobytu za využití tzv. fikce doručení ke dni 21. 12. 2020 a následně dne 22. 12. 2020 byla odvolateli vhozena do poštovní schránky. Ve stanovené lhůtě však k doplnění odvolacích důvodů ze strany odvolatele nedošlo, tedy byla spisová dokumentace spolu s blanketním nedoplněným odvoláním postoupena na zdejší odvolací správní orgán, kterému byla doručena dne 6. 1. 2021, kdy o této skutečnosti byl odvolatel řádně vyrozuměn.

Následně dne 6. 1. 2021 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno od odvolatele doplnění odvolání ze dne 31. 12. 2020. Toto doplnění odvolání pak správní orgán I. stupně postoupil zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu dne 12. 1. 2021.

Na základě podaného odvolání resp. uplatněných námitek přistoupil zdejší odvolací správní orgán k doplnění spisové dokumentace v předmětné věci o vyjádření Městské policie Klatovy k provedenému měření a dále k tomu, jakým způsobem lze pořízené fotografie z měření upravovat za použití filtrů a ke způsobu provedení výřezu s čitelnou registrační značkou z fotografie z měření, na níž tato není čitelná. V návaznosti na doplnění zmíněného podkladu zdejší odvolací správní orgán zaslal odvolateli vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. PK-DSH/1180/21 ze dne 17. 2. 2021 spolu s přiloženou kopií zmíněného doplněného podkladu a stanovil odvolateli k vyjádření se k podkladům lhůtu pěti pracovních dnů. Vyrozumění spolu s doplněným podkladem bylo odvolateli doručeno na adrese trvalého pobytu za využití tzv. fikce doručení, kdy po neúspěšném pokusu o doručení byla odvolateli zanechána výzva k vyzvednutí poštovní zásilky spolu s poučením o následcích nevyzvednutí (viz. zatržená kolonka na doručence) a poštovní zásilka byla uložena u provozovatele poštovních služeb, kde byla připravena k vyzvednutí ode dne 19. 2. 2021. V desetidenní úložní lhůtě pak nebyla poštovní zásilka převzata adresátem, tedy je považována za doručenou desátým dnem od chvíle, kdy byla připravena k vyzvednutí, tedy ke dni 1. 3. 2021 a následně dne 5. 3. 2021 byla odvolateli vhozena do poštovní schránky na adrese trvalého pobytu. Lhůta stanovená k vyjádření se k podkladům rozhodnutí se tak rozběhla ode dne 1. 3. 2021 (neboť vhození písemnosti do schránky na běh lhůty nemá vliv a tato se rozbíhá v návaznosti na den doručení – 1. 3. 2021) a posledním dnem této lhůty bylo pondělí 8. 3. 2021. Ve stanovené lhůtě se odvolatel k podkladům pro rozhodování ani k věci jako takové nikterak nevyjádřil, byť byl ve vyrozumění poučen, že po uplynutí stanovené lhůty bude vydáno rozhodnutí ve věci. Vyjádření k podkladům pak bylo zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu doručeno dne 15. 3. 2021. .

Primárně se zdejší odvolací správní orgán zabýval posouzením skutkového stavu věci u protiprávního jednání nezjištěného řidiče a musí konstatovat, že skutkový stav věci v daném případě byl dostatečně zjištěn provedeným dokazováním tak, že o něm nejsou žádné pochybnosti, tedy správní orgán I. stupně dostál zásadě materiální pravdy. K tomuto dále uvádí, že na základě spisové dokumentace u protiprávního jednání nezjištěného řidiče lze mít postaveno na jisto, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci došlo, neboť na základě spisové dokumentace – zejména fotografie z měřícího zařízení (čitelná registrační značka vozidla na výřezu vedle fotografie) s údajem o naměřené rychlosti 74 km/hod. od níž byla odečtena max. možná odchylka měření ve výši 3 km/hod. u rychlostí do 100 km/hod. (zjištěna rychlost po odečtení této odchylky nejméně 71 km/hod.), oznámení přestupku od Městské policie Klatovy, ověřovacího listu č. 237/19 a poskytnutí souhlasu k měření rychlosti ze strany městské policie od Policie ČR je jednoznačné, že překročení rychlosti bylo zjištěno, měření bylo provedeno způsobilým měřícím zařízením s platným ověřením a k měření rychlosti byla městská policie v souladu s poskytnutým souhlasem oprávněna. Navíc nelze nepoznamenat, že odvolatel v řízení ani žádným způsobem provedené měření rychlosti nezpochybňoval, toliko požadoval doplnění dokazování ohledně provedeného měření o originál z provedeného měření v digitální podobě, tento požadavek však neodůvodnil žádným tvrzením, jímž by zpochybňoval provedené měření.

Taktéž bylo spolehlivě prokázáno, že odvolatel byl provozovatelem předmětného vozidla v době spáchání posuzovaného protiprávního jednání, kdy tuto skutečnost

potvrdil vedle provedeného dokazování realizovaného správním orgánem I. stupně dále i v odvolacím řízení na základě námitek odvolatele doplněný podklad pro vydání rozhodnutí (tento podklad objasnil, že Městská policie Klatovy, i přes ve spisu obsaženou fotografii z měření rychlosti, na níž není čitelná registrační značka vozidla (tato je uvedena jen ve výřezu pod fotografií), při zpracování fotografie z měření tuto měla čitelnou a výřez byl pořízen z ní, tedy bylo možné zjistit provozovatele změřeného vozidla a tímto byl dle výpisu z karty vozidla v rozhodnou dobu odvolatel. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že však již provedeným dokazováním u správního orgánu I. stupně bylo spáchání přestupku ze strany provozovatele vozidla – odvolatele řádně prokázáno. Zdejší odvolací správní orgán se tak plně ztotožňuje s přijatými závěry správního orgánu I. stupně, tedy že nezjištěný řidič spáchal protiprávní jednání odpovídající právní kvalifikaci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 výše zmíněného zákona v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 téhož zákona. Taktéž pak správní orgán I. stupně neporušil povinnost provedení dostatečných kroků za účelem zjištění pachatele přestupku (řidiče vozidla) před zahájením řízení proti provozovateli vozidla, neboť tyto kroky lze provést toliko tehdy, pokud je ze strany provozovatele vozidla na výzvu k úhradě určené částky sdělen ve stanovené lhůtě požadovaným způsobem řidič vozidla v době spáchání přestupku. Ze strany odvolatele však řidič vozidla ve stanovené lhůtě sdělen nebyl, toliko došlo k úhradě nekompletní částky ve výši 10,- Kč, kdy tato byla vrácena zpět odvolateli. K uhrazené částce ze strany odvolatele je na místě uvést, že dle ust. § 125h odst. 2 výše zmíněného zákona se **určená částka** stanoví ve stejné výši jako pokuta, kterou lze uložit příkazem na místě a dle odst. 3 téhož ustanovení je **určená částka splatná do 15 dnů** ode dne doručení výzvy podle odst. 1. Z tohoto je tak zřejmé, že částka ve výši 10,- Kč neodpovídá částce, která se ukládá za případný přestupek řidiče dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona v příkazním řízení na místě (dle ust. § 125c odst. 7 písm. c) téhož zákona max. 2500,- Kč) a taktéž ve stanovené lhůtě zákonodárce stanovil úhradu určené částky (tedy celé určené částky) a zcela zřejmě tak není počítáno s možností její částečné úhrady. Skutečnost, že po skončení stanovené lhůty ještě před odložením věci odvolatel zaslal na účet správního orgánu I. stupně další částku ve výši 10,- Kč a do poznámky k této platbě uvedl, že řidičem byl on osobně viz. údaje o osobě řidiče u předmětné platby, kdy tato byla opětovně vrácena zpět odvolateli, neznamená, že odvolatel dostál možnosti uvést řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a tedy v daném případě byly splněny podmínky pro odložení věci z důvodu nezjištění řidiče, neboť tento nebyl provozovatelem řádně sdělen ani neexistují žádní svědci, kteří by mohli osobu řidiče vozidla v době spáchání přestupku pomoci objasnit a ztotožnit. Zdejší odvolací správní orgán podotýká, že není povinností správního orgánu I. stupně dohledávat možná vyjádření provozovatelů vozidla v rámci realizovaných plateb, neboť dle ust. § 125h odst. 6 téhož zákona může provozovatel písemně sdělit správnímu orgánu I. stupně údaje o totožnosti řidiče, kdy tímto je míněno, že taková informace bude zaslána správnímu orgánu I. stupně, a takové písemné sdělení má hodnotu podaného vysvětlení. Odvolatel byl o této možnosti a způsobu, jak má být případně realizována řádně informován, přesto však ryze účelově vložil toto sdělení namísto standardního postupu jako poznámku k platbě zřejmě za účelem následného zpochybňování zákonnosti odložení věci a zahájení řízení proti odvolateli jako provozovateli vozidla. Tento jeho účelový postup však na posouzení zákonnosti postupu správního orgánu I. stupně nemá žádný vliv, neboť poznámku k platbě nelze považovat za podání

vysvětlení, a tedy pro účely posouzení věci k žádnému sdělení řidiče ze strany odvolatele jakožto provozovatele vozidla nedošlo. Lze tak uzavřít, že ve zmíněném případě pro odložení věci podezření z přestupku nezjištěného řidiče byly splněny podmínky a zároveň tak po odložení věci byly též splněny podmínky pro zahájení řízení proti provozovateli vozidla (odvolateli), neboť v předmětném případě se jednalo o protiprávní jednání zjištěné automatizovaným prostředkem užívaným bez obsluhy (úsekovým měřičem rychlosti) a v daném případě se nejednalo o dopravní nehodu (žádné takové zjištění ze spisové dokumentace nevyplývá), tak zcela oprávněně došlo k přenosu odpovědnosti za toto protiprávní jednání v návaznosti na nezjištění řidiče na provozovatele vozidla (odvolatele) a zahájení řízení proti němu.

Dále pak zdejší odvolací správní orgán uvádí, že se zabýval tím, zda nebyla práva odvolatele, jakožto účastníka řízení o přestupcích provozovatele vozidla, krácena a musí konstatovat, že k takovému nezákonnému postupu správního orgánu I: stupně v řízení nedošlo a odvolatel využil svého práva podat proti rozhodnutí v příkazním řízení odpor a následně v rámci pokračování v řízení bylo uplatnění jeho práv v řízení odvolateli umožněno, kdy tento byl opakovaně předvolán k ústnímu jednání (první ústní jednání nebylo konáno vzhledem k jeho omluvě z jednání - nestartující auto, byť toto nebylo doloženo) a druhého nařízeného ústního jednání se odvolatel o vlastní vůli zúčastnil a využil svého práva seznámit se se spisem, být přítomen prováděnému dokazování a dále navrhl doplnění spisové dokumentace o informace k úhradě určené částky a sdělení osoby řidiče vozidla a následně i přes svůj požadavek na vyjádření k podkladům se k těmto ve vyžádané a správním orgánem I. stupně akceptované lhůtě nevyjádřil. Požadavku na doplnění podkladů o provedené platbě a sdělení osoby řidiče správní orgán I. stupně dostál a v návaznosti na tuto skutečnost odvolatel vyrozuměl o doplnění spisové dokumentace o další podklady a možnosti seznámit se s nimi a možnosti se k těmto vyjádřit, kdy za tímto účelem byla odvolateli stanovena usnesením lhůta dalších pěti pracovních dnů. Následně pak bylo správním orgánem I. stupně reflektováno i podání odvolatele, kterým požadoval doplnění dokazování, odvolával se proti stanovené lhůtě a podal námitku podjatosti, kdy poté, co byla ze strany zdejšího správního orgánu posouzena vznesená námitka podjatosti a nebyla shledána jako včasná a námitky v ní uplatněné jako důvodné, za situace, kdy správní orgán I. stupně neshledal doplnění dokazování v návaznosti na odvolatelovy návrhy za potřebné, bylo vydáno napadené rozhodnutí, v němž bylo řádně odůvodněno, proč nebylo doplněno dokazování, i z jakých důvodů nebylo o odvolání odvolatele ve vztahu ke stanovení lhůty rozhodováno, tedy napadené rozhodnutí správního orgánu I: stupně je řádně přezkoumatelné a zákonné.

Taktéž se pak zabýval zdejší odvolací správní orgán uloženým správním trestem, jeho výměrou a uloženou povinností náhrady nákladů řízení ve výroku napadeného rozhodnutí správního orgánu I: stupně a shledal, že ani v tomto nebylo shledáno žádné pochybení. Uložený správní trest (pokuta ve výši 2500,- Kč) byl uložen v souladu se zákonem za zohlednění polehčujících okolností a jeho výměra byla stanovena na samé spodní hranici zákonem stanovené výměry tohoto správního trestu. K tomuto lze poznamenat, že pro případné mimořádné snížení pokuty dle ust. § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění nebyly shledány zdejším odvolacím správním orgánem splněné zákonné podmínky (odvolatel se nevyjádřil ke své osobní ani sociální situaci, tedy se lze jen stěží domnívat, že uložení pokuty ve výši 2500,- Kč by pro odvolatele mělo být nepřiměřeně přísné či

dokonce likvidační, či že by uložení pokuty v nižší výměře mělo být pro jeho nápravu dostačující, nešlo ani o pokus přestupku ani případ překročení mezí krajní nouze či nutné obrany). K uložené povinnosti náhrady nákladů řízení zdejší odvolací správní orgán uvádí, že tato povinnost byla uložena za splnění zákonné podmínky, že účastník řízení je uznán vinným z přestupku, a to v paušální výši 1000,- Kč, kdy o snížení uložené povinnosti odvolatel nežádal, což je podmínkou pro možné snížení dané povinnosti, tedy nebylo možné odvolateli uložit danou povinnost v nižší výměře než je zmíněná paušální částka.

Odvolatel v doplněném odvolání namítal, že předmětné rozhodnutí napadá v plném rozsahu, neboť je věcně nesprávné, nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné, a tedy nicotné. Dále odvolatel uvedl, že dle ustálené judikatury zdejších soudů je třeba považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí, které je nesrozumitelné pro vnitřní rozpornost, neurčitost nebo nejednoznačnost, nebo pokud trpí nedostatkem důvodů. Dále pak též uvedl, že takovým je rozhodnutí, které má nedostatky ve skutkových zjištěních proto, že rozhodovací důvody jsou opřeny o nezjišťované skutečnosti, o skutečnosti, které nemají oporu v podkladech nebo zjištěné postupem v rozporu s právními předpisy. Dále pak odvolatel uvedl, že za neodůvodněné je pak také možno považovat rozhodnutí, z jehož odůvodnění ani ve spojení s obsahem spisu není zřejmé, jakými úvahami se při hodnocení podkladů rozhodující orgán řídil, jak jednotlivé podklady vyhodnotil, jak vyřešil rozpory mezi nimi a jak uvážil o námitkách účastníka řízení (např. i proč neprovedl jím navržené důkazy), proč právní argumentaci účastníka řízení nepovažoval za důvodnou a námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, čímž byla naplněna zákonná kritéria nebo pokud by spis obsahoval protichůdná sdělení a z rozhodnutí by nebylo zřejmé, které byly vzaty v úvahu a proč.

K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že se neztotožňuje s tvrzením odvolatele, že by mělo být napadené rozhodnutí věcně nesprávné, nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné, a tedy ani nicotné. K tomuto zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně v řízení zjistil skutkový stav věci tak, že o tomto oprávněně neměl důvodných pochybností. Skutečnost, že se zdejší odvolací správní orgán rozhodl v návaznosti na námitky odvolatele v doplnění odvolání (tyto odvolatel v řízení vedeném před správním orgánem I. stupně neuplatnil – požádal toliko bez odůvodnění o doplnění dokazování, které nebylo shledáno jako potřebné pro zjištění skutečného stavu věci s ohledem na provedené dokazování), doplnit podklady ve spise o vyjádření Městské policie Klatovy, neznamená, že správní orgán I. stupně v řízení jakkoli pochybil. Dále pak zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že na základě doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o tento zmíněný podklad bylo ze strany Městské policie Klatovy spolehlivě doloženo, že v rozhodnou dobu a na předmětném místě byla změřena právě a jen rychlost vozidla a zjištěno překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci (50 km/hod.) nejméně o 21 km/hod., jehož je odvolatel provozovatelem a jehož řidič v době spáchání přestupku nebyl spolehlivě zjištěn, a že výřez čitelné registrační značky byl skutečně výřezem pořízeným z předmětného měření resp. z fotografie z tohoto měření pořízené, kdy tato byla toliko v digitální podobě upravena snížením jasu/kontrastu, což mělo za následek zčitelnění registrační značky předmětného vozidla na fotografii a umožnilo pořízení výřezu s registrační značkou, který je umístěn pod fotografií. Toto doplnění podkladů pak mělo za následek vyvrácení odvolatelových námitek ohledně možné záměny vozidla odvolatele se změřeným vozidlem a nečitelnosti registrační

značky a případného přidání registrační značky jeho vozidla ve výřezu k vozidlu, které jeho vozidlu neodpovídalo (manipulaci s fotografií z měření). Dále pak zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně taktéž nelze považovat za nepřezkoumatelné, neboť námitkami odvolatele i jeho důkazními návrhy uplatněnými v řízení se správní orgán I. stupně řádně zabýval a námitky řádně vypořádal a taktéž pokud na základě požadavku odvolatele nedoplnil spisovou dokumentaci v požadovaném směru, pak důvody, jež jej k nedoplnění dokazování vedly, řádně odůvodnil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy správní orgán I. stupně nepostupoval v rozporu se zákonem, nýbrž naopak v souladu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu není známo, na základě čeho dospěl odvolatel k závěru o vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí či jeho neurčitosti, nesrozumitelnosti či nejednoznačnosti, neboť žádné takové vady při posouzení napadeného rozhodnutí neshledal. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že nad rámec výše uvedeného ani neshledal, že by toto rozhodnutí vydal správní orgán, jenž byl k jeho vydání nebyl absolutně věcně nepříslušný, naopak tento byl věcně a navíc i místně příslušný, tedy že by napadené rozhodnutí mělo být rozhodnutím nicotným, považuje za zcela nedůvodné tvrzení. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že jak již odůvodnil výše, neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo na místě považovat za nepřezkoumatelné a trpící nedostatkem důvodů, naopak shledal, že napadené rozhodnutí je řádně přezkoumatelné a srozumitelné a jednoznačné. Taktéž se pak nedomnívá, že by napadené rozhodnutí bylo neoprávněně opřeno o nezjišťované skutečnosti, skutečnosti nemající oporu v podkladech či zjištěné v rozporu se zákonem. Zdejší odvolací správní orgán dále uvedl, že jen stěží lze konstatovat, že by z odůvodnění napadeného rozhodnutí v návaznosti na obsah spisu nebylo zřejmé, jakými úvahami byl správní orgán I. stupně při svém rozhodování veden. Dále pak lze poznamenat, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde jsou popisována zjištění z provedeného dokazování, je pak zcela zřejmé, že provedené důkazy a podklady ve spisové dokumentaci považoval správní orgán I. stupně za věrohodné a o těchto neměl žádných pochybností. Taktéž lze konstatovat, že není důvod se domnívat, že by některé z předmětných podkladů či povedených důkazů neměly být použitelné při posouzení nyní posuzovaného případu a i správní orgán I. stupně s těmito nakládal tak, že je zřejmé, že je za použitelné pro rozhodování považoval. Taktéž je pak z argumentace správního orgánu I. stupně zřejmé, že podklady a provedené důkazy byly ve vzájemném souladu, tedy nebyl žádný důvod, aby se neexistujícími se rozpory mezi podklady či důkazy správní orgán I. stupně zabýval. Vypořádáním námitek odvolatele vznesených v průběhu správního řízení a vypořádáním důvodů pro neprovedení některých navržených důkazů se zdejší odvolací správní orgán zabýval viz. výše. Zdejší odvolací správní orgán nad rámec výše uvedeného jen podotýká, že ze spisové dokumentace nevyplývala protichůdná tvrzení, tedy takovými tvrzeními neměl důvod se správní orgán I. stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabývat. Taktéž pak správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí řádně vymezil a vysvětlil uplatněná zákonná ustanovení a naplnění zákonných kritérií.

Odvolatel dále v doplněném odvolání uvedl, že dne 31. 1. 2020 ve večerních hodinách cestoval svým vozidlem přes Klatovy, kdy si není vědom toho, že by při této

jízdě v Klatovech překročil maximální povolenou rychlost a na výzvu správního orgánu I. stupně sdělil totožnost řidiče, a to prostřednictvím poznámky k platbě. Dále pak uvedl, že použil tuto cestu proto, že mu byla vrácena chybná platba určené částky, a byl to nejsnazší a nejrychlejší způsob pro sdělení požadované informace správnímu orgánu, než dojde k odložení údajného přestupku řidiče, jak bylo uvedeno ve výzvě ze dne 3. 2. 2020. Dále pak též uvedl, že se jednalo o bezkontaktní formu sdělení informace v době, kdy stát požadoval dodržování distančního přístupu v době Covid pandemie. Dále pak též uvedl, že platbu odeslal dne 30. 3. 2020 a od té doby měl správní orgán totožnost řidiče k dispozici.

K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že odvolatel de facto svým tvrzením potvrzuje skutečnost, že danou obcí ve večerních hodinách projížděl, kdy toto nasvědčuje i tomu, že mohl být v rozhodnou dobu na rozhodném místě též změřen automatizovaným prostředkem užívaným bez obsluhy při měření rychlosti projíždějících vozidel. Skutečnost, že projíždějící vozidlo bylo skutečně vozidlem, jehož je odvolatel provozovatelem, pak potvrzuje vedle ve spisu obsažené fotografie z měření s výřezem registrační značky odpovídající vozidlu odvolatele, dále též doplněný podklad od Městské policie Klatovy, jímž bylo doloženo, že výřez registrační značky umístěný pod fotografií z měření založenou na listu č. 1 spisu byl pořízen právě z fotografie z měření rychlosti, a to díky použití filtrů (upravení jasu a kontrastu), kdy byl pomocí kurzoru na rozpoznání registrační značky získán výřez registrační značky, který je čitelný, nepřepsatelný a nezaměnitelný, a tento prokazuje, že výřez registrační značky nebyl přidělen k jinému vozidlu, než jen a výhradně k vozidlu, jehož je odvolatel provozovatelem a právě tímto vozidlem došlo k překročení rychlosti při daném měření. Dále pak zdejší odvolací správní orgán poznamenává, že nemá žádných pochybností v návaznosti na zmíněné vyjádření městské policie o tom, že nedošlo k žádné manipulaci ze strany obsluhujícího personálu městské policie s registrační značkou vozidla např. jejímu přidělení k jinému měření rychlosti. Dále též uvádí, že jak bylo ve zmíněném vyjádření objasněno, obsluha může při zpracování oznámení přestupku zasahovat toliko do registrační značky, která se přepisuje do systému (z výřezu do oznámení přestupku – opravuje se případně v oznámení), nikoli však do výřezu jako takového, neboť tento je získán automaticky na základě přiložení kurzoru na rozpoznání registrační značky a nelze jej změnit. Pokud tedy popisovaným postupem byla získána fotografie z měření sice s nečitelnou registrační značkou, avšak s pořízeným výřezem registrační značky, který je čitelný, tak tento výřez musí odpovídat registrační značce změřeného vozidla a je vyloučena jakákoli záměna změřeného vozidla s jiným vozidlem či záměna registrační značky a naopak je považováno za prokázané, že změřené vozidlo zachycené na fotografii z měření ve spisové dokumentaci je vozidlem, s nímž došlo v daném případě k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci a jehož je odvolatel provozovatelem. Dále pak zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že již výše se zabýval důvody, pro něž nelze nahlížet na sdělení řidiče uvedené v poznámce k opožděné platbě ve výši 10,- Kč, jako na podání vysvětlení, navíc za situace, kdy k této úhradě a sdělení řidiče tímto způsobem, který nelze považovat za podání dle ust. § 37 zákona č. 500/2004 Sb., došlo až po skončení patnáctidenní lhůty stanovené ve výzvě k uhrazení určené částky. Zdejší odvolací správní orgán musí konstatovat, že pokud odvolatel jako provozovatel předmětného vozidla chtěl uhradit určenou částku, pak tak měl učinit v plné výši určené částky (1000,- Kč) nikoli částkou dle jeho názoru v adekvátní výměře, neboť takováto jím uhrazená částka nesplňuje podmínky pro to,

aby věc byla právě uhrazením určené částky vyřízena a nebyla vyvozována odpovědnost za přestupek ani vůči případnému řidiči (tento nebyl spolehlivě zjištěn – odvolatel jeho totožnost správnímu orgánu požadovaným způsobem nesdělil a ani následně v další opožděně provedené dílčí platbě poznámka k platbě obsahující údaje o řidiči není řádným sdělením osoby řidiče, na základě něhož by bylo na místě zahájit řízení vůči řidiči vozidla) ani vůči odvolateli jako provozovateli vozidla. Zdejší odvolací správní orgán považuje za zcela irelevantní, že odvolatel způsob sdělení řidiče jako poznámky k platbě považuje za nejrychlejší a nejsnazší způsob tohoto úkonu, odvolatel byl ze strany správního orgánu I. stupně řádně poučen jakým způsobem a kdy může uvést řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a tomuto způsobu ani času, dokdy toto sdělení mělo být realizováno, nedostál. Skutečnost, že v době, kdy odvolatel obdržel výzvu (14. 2. 2020) a sděloval osobu řidiče (až 30. 3. 2020, byť lhůtu měl jen do 2. 3. 2020) začínala pandemie nemoci Covid 19, je zcela irelevantní, neboť po odvolateli nebylo vyžadováno, aby se osobně dostavoval ke správnímu orgánu, naopak mohl s ohledem na obsah poučení ve výzvě sdělit řidiče vozidla v době spáchání přestupku písemnou cestou (např. emailem se zaručeným elektronickým podpisem odvolatele, cestou provozovatele poštovních služeb či datovou schránkou), kdy ve všech těchto případech se jedná o postup, který nevyžaduje přítomnost odvolatele u správního orgánu a jeho ohrožení předmětnou nemocí. Zdejší odvolací správní orgán považuje za nutné opětovně zdůraznit, že ke sdělení řidiče vozidla měl odvolatel stanovenu totožnou lhůtu jako k úhradě určené částky, kdy v této lhůtě řidiče nesdělil. Jeho další postup, kdy opětovně uhradil dle jeho názoru adekvátní částku nikoli určenou částku jako takovou a v poznámce k platbě uvedl jako řidiče sám sebe, považuje zdejší odvolací správní orgán za ryze účelový postup, kdy odvolatel si takto připravoval cíleně podmínky pro následné zpochybňování učinění nezbytných kroků ze strany správního orgánu směřujících ke zjištění řidiče vozidla v době spáchání přestupku a tím pádem i ke zpochybňování zákonnosti zahájení řízení proti němu jako provozovateli vozidla za přestupek. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že takovému postupu není poskytována právní ochrana, neboť jde o disimulativní úkon, nikoli sdělení řidiče jako takové.

Odvolatel též uvedl pod bodem III. označeným jako Nedůvodné odložení přestupku řidiče, že požadovaná informace byla sdělena správnímu orgánu pomocí elektronického prostředku, kdy tímto bylo učiněno podání podl § 37 správního řádu, kdy toto podání sice není provedeno písemně, jak stanoví ust. § 125h odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., nicméně splňuje náležitosti podání dle § 37 správního řádu. Dále pak uvedl, že toto ustanovení staví písemné podání (v papírové formě) a digitální podání na stejnou úroveň a z hlediska češtiny je i poznámka k platbě písemné podání, neboť je tvořeno písmeny a ne např. Morseovou abecedou. Dále pak odvolatel uvedl, že otázkou, zda poznámka k platbě splňuje náležitosti potřebné pro podání, se zabýval NSS ČR ve svém rozsudku č. j. 5 As 212/2019-40 viz. citace. Dále pak odvolatel uvedl, že citovaný rozsudek se zabýval podáním dle soudního řádu správního, nicméně požadavky na potřebné náležitosti podání dle tohoto zákona a dle správního řádu jsou naprosto identické. Dále též uvedl, že v obou případech je vyžadováno, aby podání obsahovalo, kdo je činí, které věci se týká, co se navrhuje a podpis osoby, která je činí. Dále pak odvolatel též uvedl, že dle citovaného rozsudku tyto náležitosti poznámka k platbě naplňuje. Dále pak též uvedl, že v nařízeném ústním jednání byla platba okamžitě a bez

problému na požádání dohledána oprávněnou úřední osobou, což je uvedeno i v protokolu z ústního jednání a z této skutečnosti vyplývá, že oprávněná úřední osoba měla přístup k této formě podání, obsah podání měla k dispozici, a to cca od 30. 3. 2020. Dále pak odvolatel uvedl, že pokud by toto podání správní orgán vyhodnotil jako chybné, měl by postupovat dle ust. § 37 správního řádu, tedy pokud nemá podání předepsané náležitosti nebo trpí – li vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k odstranění a poskytne k tomu přiměřenou lhůtu. Jelikož takto postupováno nebylo, měl oprávněně za to, že jeho podání bylo akceptováno. Dále pak uvedl, že správní orgán tedy obdržel podání s informací o totožnosti řidiče a měl tedy pokračovat v šetření údajného přestupku řidiče dle ust. § 125h odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., a usnesení o odložení věci přestupku řidiče ze dne 5. 5. 2020 tak bylo nedůvodné, neboť správní orgán měl informaci o totožnosti řidiče a k této skutečnosti nikterak nepřihlédl. Dále pak odvolatel v doplněném odvolání uvedl, že přestupkové řízení je vedeno kromě zásady legality a oficiality především zásadou vyhledávací – správní orgán je povinen sám aktivně vyhledávat důkazy a nespokojit se s tím, co sdělili účastníci řízení a má též povinnost provádět šetření aktivně i bez součinnosti provozovatele vozidla, jak vyplývá z ust. § 3 správního řádu, což správní orgán vůbec neučinil. Dále též uvedl, že odložení je tedy nedůvodné, zahájení řízení o přestupku provozovatele tak proběhlo nezákonně v rozporu s § 125f odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb. (úřad přestupek projedná pouze, pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku), a toto správní řízení tak trpí nezhojitelnou vadou.

K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že jak již výše uvedl, sdělení řidiče vozidla jako poznámka k platbě, není podáním dle ust. § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a ani není provedeno řádnou formou, jak stanoví ust. § 125h odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že nepopírá možnost realizovat podání vysvětlení elektronickou cestou (prostřednictvím datové schránky, emailu, faxu atd.), je však nutno v případech, kdy je využita forma nemající náležitosti řádného podání, v souladu s ust. § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů podání doplnit ve lhůtě pěti kalendářních dnů (osobně do protokolu, písemně cestou provozovatele poštovních služeb, datovou schránkou či elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem) – neplatí pro datovou schránku. I pokud bychom přijali myšlenku, že sdělení osoby řidiče bylo realizováno takovou náhradní formou, byť s takovou variantou zákonodárce nepočítá, tak sdělení řidiče nebylo v zákonem stanovené lhůtě ani doplněno a nelze na něj nahlížet jako na podání, neboť vyjma výše zmíněného nesplňuje ani náležitosti podání dle ust. § 37 odst. 2 téhož zákona (nelze spolehlivě dojít k závěru, kdo úkon činí, komu je určen a chybí též podpis podatele). Zdejší odvolací správní orgán odmítá vyhodnocení předmětné poznámky k platbě ze strany odvolatele jako písemného podání z jazykového hlediska jako řádného podání a konstatuje, že skutečnost, že předmětná poznámka není podáním, již výše dostatečně zdůvodnil a doložil odkazem na zákonná ustanovení. Dále pak zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že uvedený odkaz odvolatele na rozsudek NSS č. j. 5 As 212/2019-40, je nedoléhající, neboť soud zde přijímal předmětný názor nikoli ke sdělení řidiče na základě výzvy k uhrazení určené částky, ale ve vztahu k hrubě urážlivému obsahu tohoto sdělení, za nějž ukládal pořádkovou pokutu. Závěry předmětného rozsudku tak nelze aplikovat bez dalšího na nyní posuzovaný případ, a to ani v obecné rovině. Zdejší odvolací správní orgán tak trvá na skutečnosti, že odvolatel

řidiče vozidla v daném nyní posuzovaném případě stanoveným způsobem nesdělil a byly tak splněny podmínky pro odložení věci podezření z přestupku nezjištěného řidiče a zahájení řízení proti provozovateli vozidla. Závěrem k tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že jak již výše uvedl, nelze po správních orgánech požadovat, aby kontrolovaly, zda provozovatelé vozidel nesdělují řidiče vozidel na základě výzev k uhrazení určené částky i v prováděných platbách, natož platbách opožděně realizovaných, neboť forma, jakou má být řidič vozidla sdělen i lhůta, v níž tak má být učiněno, je vždy provozovatelům vozidel sdělována ve výzvě k uhrazení určené částky a tímto sdělením se tak měl řídit právě i odvolatel, což neučinil. Pokud bychom přijali výklad odvolatele, pak by oprávněné úřední osoby neustále třeba i po celém úřadě (u jiných úředních osob či u plateb na účet zasílaných) mohly dohledávat možná sdělení řidiče, což by bylo neúměrně zatěžující a takový postup by blokoval činnost správních orgánů, což zcela jistě nebylo záměrem zákonodárce. Naopak zákonodárce požadoval sdělení řidiče písemnou cestou (a to kvalifikovaným způsobem), tedy sám prezentoval potřebu řádného sdělení řidiče ve formě podání, čemuž forma realizace tohoto úkonu ze strany odvolatele neodpovídá. Zdejší odvolací správní orgán nad rámec výše uvedeného konstatuje, že i pokud výše zmíněný správní soud vyhodnotil, že náležitosti podání u poznámky k platbě byly splněny podle soudního řádu správního, který má dle odvolatele obdobné podmínky pro vyhodnocení podání, zdejší odvolací správní orgán považuje za zřejmé, že se jedná o exces ze strany předmětného soudu a necítí se tak být závěry předmětného rozsudku ohledně vyhodnocení podání v nyní posuzovaném případě jakkoli vázán. Zdejší odvolací správní orgán taktéž uvádí, že pro posouzení věci není nikterak podstatné, jak rychle a zda bez problémů či s problémy na jeho požádání byly dohledány platby oprávněnou úřední osobou viz. protokol z ústního jednání. K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že jelikož odvolatel započal uplatňovat tvrzení o tom, že uvedl řidiče v rámci platby, bylo toto jeho tvrzení prověřeno, to však neznamená, že správní orgány mají povinnost kontrolovat v rámci realizovaných plateb údaje uváděné v poznámkách. Pokud chtěl odvolatel sdělit řidiče, měl tak učinit písemným podáním, které by mělo hodnotu podání vysvětlení a takovým podáním by se pak správní orgán I. stupně musel zabývat a tvrzení odvolatele prověřit, což v nyní posuzovaném případě činit, jak bylo výše vysvětleno, nemusel. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že v daném případě, když odvolatel sdělil řidiče vozidla opožděně v rámci poznámky k platbě, nejde o případ, kdy by měl správní orgán I. stupně povinnost odvolateli napomoci v odstranění vady podání, neboť takovou povinnost nemá správní orgán I. stupně ani v případě alternativně podané písemnosti, neboť ta se podáním stává až okamžikem jejího doplnění v pětidenní lhůtě ze strany podatele. Teprve pokud je tedy písemnost podáním, pak vyvstává povinnost podateli napomoci odstranit vady, jako např. nejasnost obsahu podání, absence podpisu či případných chybějících údajů o podateli. Takový případ však v daném případě nenastal, neboť poznámku k platbě nelze, jak bylo výše vysvětleno, vůbec považovat za podání. Vzhledem k formě a době sdělení řidiče v poznámce k platbě tak odvolatel neměl žádný důvod se domnívat, že bylo toto jeho sdělení akceptováno. Navíc nelze nepoznamenat, že odvolatel si musel být vědom toho, že dohledání takového sdělení řidiče bude pro správní orgán I. stupně mnohem problematičtější, resp. spíše ke zjištění tohoto sdělení řidiče vůbec nedojde, než pokud by podání zaslal např. cestou provozovatele poštovních služeb či jiným řádným způsobem. Z postupu odvolatele v řízení (podání odvolání do neexistujícího usnesení o stanovení lhůty, podání nedůvodné námitky podjatosti nejen vůči oprávněné

úřední osobě, ale celému správnímu orgánu včetně starosty a účelovému ponechání si námitek a odůvodnění navržených důkazů až do podaného odvolání, je pak důvod se domnívat, že cílem odvolatele nebylo v řízení uplatňovat svá práva, ale řízení komplikovat a cíleně protahovat. Jak již bylo odůvodněno, správnímu orgánu I. stupně v nyní posuzovaném případě nic nebránilo v odložení podezření z přestupku nezjištěného řidiče ani zahájení řízení o přestupku proti provozovateli vozidla. Zdejší odvolací správní orgán nerozporuje, že správní orgán I. stupně je povinen zjišťovat skutkový stav věci a opatřovat důkazy, to však neznamená, že je povinen za situace, kdy provozovatele vozidla poučí o způsobu, jak má sdělit řidiče vozidla v době spáchání přestupku, domýšlet a dohledávat možná sdělení týkající se řidiče učiněná v rozporu s obsaženým poučením o formě takového sdělení. Pokud tedy takové varianty sdělení nezjišťuje, neznamená to, že tímto porušuje ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů či ust. § 52 téhož zákona, naopak jeho postup, kdy na základě nesdělení řidiče ve stanovené lhůtě odložil podezření z přestupku a zahájil řízení proti provozovateli vozidla za splnění zákonných podmínek, je v souladu se zákonem a z pohledu zdejšího odvolacího správního orgánu bez vad. Dále pak zdejší odvolací správní orgán uvádí, že jen stěží si lze představit, jaké úkony by správní orgán I. stupně dle odvolatele měl asi provádět, když neměl informaci o sdělení řidiče ve stanovené lhůtě a ani se nelze domnívat, že o sdělení řidiče po lhůtě výše zmíněným způsobem věděl viz. Protokol z ústního jednání ze dne 24. 7. 2020 (kdy po sdělení ze strany odvolatele ohledně úhrady určené částky a poznámky k platbě se dotazoval, kdy úhrada měla proběhnout) a ze spisové dokumentace s ohledem na skutečnost, že měření bylo provedeno automatizovaným technickým prostředkem užívaným bez obsluhy, nebyli zjištěni žádní svědci, kteří by mohli napomoci při zjištění totožnosti řidiče v době spáchání přestupku. Za takové situace je tak činění jakýchkoli dalších úkonů (šetření pachatele přestupku) nerealizovatelné a nelze je po správním orgánu I. stupně ani požadovat. Vzhledem k tomuto tak napadené rozhodnutí a řízení jako takové nemůže být zatíženo nezhojitelnou vadou, jak se odvolatel snaží namítat.

Odvolatel též uvedl pod bodem IV. označeným jako Nepřezkoumatelnost důkazů, že správní orgán postavil své rozhodnutí pouze na listinném důkazu od Městské policie Klatovy, kdy na snímku je vidět pouze bílé vozidlo bez loga výrobce a bez čitelné registrační značky a tato je pak v obdélníku pod snímkem. Dále pak uvedl, že je zřejmé, že toto není originální výstup z měřiče rychlosti, naopak, že se snímkem bylo manipulováno. Dále pak odvolatel uvedl, že žádal správní orgán o doložení originálního výstupu (v digitální podobě), ze kterého by bylo zřejmé, jestli jde vůbec o jeho vozidlo, kdy teprve takový důkaz by byl přezkoumatelný, zatímco tento upravovaný snímek přezkoumatelný není. Dále pak odvolatel uvedl, že není příliš těžké v současné době vyfotit jakékoli vozidlo a k němu doplnit výřez s registrační značkou, kdy takový důkazní prostředek však nelze považovat za přezkoumatelný důkaz. Dále pak odvolatel uvedl, že správní orgán je povinen zkoumat skutečný stav věci dle ust. § 3 správního řádu, kdy správní orgán tak svou vlastní nečinností porušil toto ustanovení a navíc i ustanovení § 52 správního řádu, kdy nezajistil navrhovaný důkaz a ani neprovedl jiný důkaz ke zjištění stavu věci. Dále pak též uvedl, že návod k použití radaru také obsahuje snímky, jak by měl vypadat výstup z měřidla, kdy žádný snímek neobsahuje výřez registrační značky vozidla pod snímkem, kdy i toto je důkaz, že správní orgán postavil napadené

rozhodnutí na upravovaném důkazním prostředku, který je pouze úředním záznamem. Dále pak odvolatel uvedl, že správní orgán navíc v napadeném rozhodnutí píše, že vycházel také z návodu k obsluze radaru, kdy v něm se píše, že se v měřeném prostoru nesmí vyskytovat stromy a kovové předměty (např. dopravní značky), které by mohly způsobit nežádoucí reflexi paprsku. Dále pak též uvedl, že na snímku je však viditelný kovový plot a popelnice, kdy tímto je nedodržen návod k použití radaru, na který odkazuje i ověřovací list, ve kterém je uvedeno, že měřidlo smí být použito pouze v souladu s návodem, kdy tento fakt správní orgán nijak nezkoumal.
K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že není pravdivé tvrzení odvolatele, že bylo postaveno rozhodnutí toliko na listinném důkazu (zřejmě dle odvolatele na jednom, a to fotografii z měření) od Městské policie Klatovy. K tomuto je nutno poznamenat, že o protiprávním jednání odvolatele nesvědčila toliko fotografie z měření rychlosti, ale dále i oznámení přestupku a ověřovací list spolu s uděleným souhlasem Policie ČR k provádění měření rychlosti ze strany Městské policie Klatovy v daném úseku. Zdejší odvolací správní orgán nezpochybňuje, že na fotografii z provedeného měření rychlosti se na změřeném vozidle nachází nečitelné logo tovární značky a není čitelná ani registrační značka vozidla. Je však nutno odkázat na skutečnost, že je pod fotografií výřez registrační značky změřeného vozidla. Zdejší odvolací správní orgán však nemá žádných pochybností o skutečnosti, že ke změřenému vozidlu náleží registrační značka uvedená ve výřezu registrační značky pod fotografií, neboť je zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu známo z úřední činnosti např. pod sp. zn. ZN/1377/DSH/18 (správní žaloba) – odvolací řízení pod sp. zn. ZN/486/DSH/18, že dochází k případům zejména při měření rychlosti v nočních či večerních hodinách (za tmy), kdy dojde k výraznému přesvětlení registrační značky vozidla při realizaci fotografie z měření a toto pak má za následek nečitelnost registrační značky. K tomuto zdejší odvolací správní orgán poznamenává, že jak bylo vysvětleno vyjádřením Městské policie Klatovy, tak pouhé užití filtrů v rámci programu, který má městská policie k dispozici, dojde při použití kurzoru k rozpoznání registrační značky vozidla k jejímu zobrazení a lze pak pořídit její výřez, jak bylo učiněno i v nyní řešeném případě. Pokud by totiž ke zviditelnění registrační značky nemohlo v konkrétním případě dojít, výřez by nebylo možné v čitelné podobě získat, kdy tento však objektivně získán byl. Pokud tedy odvolatel v řízení před správním orgánem I. stupně nikterak nezpochybňoval realizaci měření jako takového ani skutečnost, že bylo změřeno právě a jen jeho vozidlo, pak správní orgán I. stupně neměl důvod rozšiřovat dokazování o další důkazy, neboť neměl důvod pochybovat o tom, že pokud městská policie byla schopna zjistit registrační značku vozidla z provedeného měření, pak provedený výřez musí patřit ke změřenému vozidlu. Tento závěr pak zdejší odvolací správní orgán na základě rozšířených námitek odvolatele v podaném odůvodnění odvolání podpořil doplněním podkladů o vyjádření od Městské policie Klatovy, kdy z tohoto jednoznačně vyplývá, že lze úpravou filtrů na fotografii v digitální podobě dosáhnout právě výše zmíněného zčitelnění registrační značky změřeného vozidla a pořízení výřezu registrační značky a nelze tedy důvodně pochybovat o tom, že změřené vozidlo bylo dle tohoto doplněného podkladu skutečně vozidlem, jehož je odvolatel provozovatelem a nedošlo tak ke změření rychlosti jiného vozidla a přidělení výřezu registrační značky přidělené vozidlu odvolatele k jinému změřenému vozidlu, jak odvolatel namítal. Námitky odvolatele v tomto smyslu tak byly vyhodnoceny jako zjevně nedůvodné. Zdejší odvolací správní orgán však trvá na tom, že nebylo potřebné za účelem zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností provádět důkaz

digitální podobou originálu fotografie, neboť odvolatel žádné konkrétní námitky, jež by bylo zapotřebí tímto způsobem prověřit, nenamítal. Dále zdejší odvolací správní orgán uvádí, že navíc veškeré podklady založené ve spisu z tohoto originálu fotografie pocházejí, a tedy nebyl důvod o skutečnosti, že byla změřena rychlost jízdy vozidlu, jehož je odvolatel provozovatelem (viz. výřez registrační značky), jakkoli pochybovat. Navíc jak vyplývá z vyjádření Městské policie Klatovy, doložení originálu fotografie by ani nebylo možné, neboť po uložení za použití filtrů upravené fotografie (při zpracování oznámení přestupku), jej již nelze ze systému získat, a tedy ani doložit. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že je zcela logické, že fotografie z měření mohou být v programu, který má městská či státní policie k dispozici dílčím způsobem upravovány (co do jasu, kontrastu atd.), to však nemění nic na tom, že s těmito není manipulováno tak, že by na těchto byl měněn jejich obsah v rozporu s tím, co z pořízené fotografie vyplývá. Toto pak potvrzuje právě vyjádření Městské policie Klatovy, z něhož je jak již bylo uvedeno výše patrné, že výřez je pořízen z fotografie z měření a je nezaměnitelný a nenahraditelný jinou fotografií, ani nelze přepsat čísla. Zdejší odvolací správní orgán na základě doplněného podkladu tak jen doložil správnost předchozího závěru správního orgánu I. stupně týkajícího se toho, že vozidlo na snímku zachycené je vozidlem, jehož je odvolatel provozovatelem a právě a jen tomuto vozidlu řízenému nezjištěným řidičem bylo zjištěno překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nejméně o 21 km/hod. po odečtu odchylky měření v inkriminovaný den a čas a na inkriminovaném místě. Zdejší odvolací správní orgán tak konstatuje, že fotografie z provedeného měření doplněná o zmíněný podklad opatřený zdejším odvolacím správním orgánem pak bez pochyby prokazuje spáchání přestupku ze strany nezjištěného řidiče a po přenesení odpovědnosti na provozovatele vozidla (odvolatele) i jeho odpovědnost za přestupek provozovatele vozidla a o přezkoumatelnosti provedeného důkazu tak není důvodu jakkoli pochybovat. Zdejší odvolací správní orgán musí konstatovat, že jen stěží si mohl správní orgán I. stupně domýšlet budoucí námitky odvolatele uvedené až následně v odůvodnění odvolání, když odvolatel bez uvedení jakýchkoli konkrétních skutečností navrhl provedení originálního výstupu z měření jako důkazu. V návaznosti na uplatnění námitek odvolatele v odvolání však reagoval zdejší odvolací správní orgán doplněním podkladu a námitky odvolatele tak spolehlivě vyvrátil a svým postupem zajistil spolehlivé zjištění skutečného stavu věci v daném případě. S ohledem na tuto skutečnost, je tak již zcela irelevantní tvrzení odvolatele, že návod k obsluze neobsahuje takovou fotografii, u níž není čitelná registrační značka změřeného vozidla a zároveň je obsažen výřez registrační značky zcela čitelný. Dále pak zdejší odvolací správní orgán uvádí, že na fotografii z měření rychlosti nelze nahlížet jako na prostý úřední záznam, jenž dle odvolatele nelze považovat za důkaz, ale toliko podpůrný podklad. Naopak fotografie z provedeného měření je stěžejním listinným důkazem ve věci, kdy relevantnost tohoto provedeného důkazu byla významně podpořena doplněným podkladem v odvolacím řízení. K námitkám odvolatele ohledně překážek nacházejících se v měřeném prostoru zdejší odvolací správní orgán uvádí, že pro posouzení správnosti měření není podstatné, jaké překážky se nacházejí v prostoru za změřeným vozidlem (odvolatelem zmiňovaný kovový plot), nýbrž překážky se nesmí nacházet v prostoru mezi měřícím zařízením a měřeným vozidlem, neboť takové překážky by objektivně mohly měření rychlosti ovlivnit. Zde zdejší odvolací správní orgán odkazuje na návod k obsluze předmětného měřícího zařízení obsažený ve spisové dokumentaci, kde je v kapitole 3. Označené jako Výběr stanoviště pro měření rychlosti v bodu 2.1 ve spodní části pod

bodem označeným jako Obecná pravidla pro výběr stanoviště měření na str. 12 Návodu k obsluze uvedeno: „V anténním svazku+-10° od osy antény, mezi anténou a vozidlem, se nesmí nacházet žádné překážky, které by mohly zasahovat do anténní charakteristiky radarové hlavy a zapříčinit tak rušivé reflexe vysílaného signálu. atd." Pro posouzení správnosti měření tak je zcela nepodstatné, co se nachází až za měřeným vozidlem ve směru od měřícího zařízení, tedy pro posouzení je nepodstatný zmíněný plot či popelnice a měření tak proběhlo zcela zjevně v souladu s Návodem k obsluze předmětného měřícího zařízení, kdy tento návod byl součástí provedeného dokazování. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně neměl žádného důvodu se tímto za absence odvolatelových námitek v tomto smyslu zabývat, neboť provedené měření zachycené na snímku nesvědčilo o porušení Návodu k obsluze samo o sobě a správní orgán I. stupně tak o relevantnosti provedeného měření způsobilým měřícím zařízením neměl důvod pochybovat. Uplatněnou námitkou se tak zabývá na základě důkazu provedeného v řízení (návod k obsluze) až zdejší odvolací správní orgán v návaznosti na uplatněnou námitku, kterou má tímto za plně vyvrácenou.

Odvolatel dále uvedl pod bodem V. označeným jako Porušování správního řádu, že správní orgán zcela rezignoval na vlastní zjišťování stavu věci a v napadeném rozhodnutí mu dokonce vytýká obstrukční jednání, že je znalý příslušných zákonů. Dále pak uvedl, že opravdu není jeho vinou, že si dokáže zákony přečíst lépe, než údajně vzdělaná magistra, která se problematikou zabývá profesionálně a má za sebou právní tým. Dále pak uvedl, že si zákony a poté příslušná podání musí studovat a sepisovat po večerech ve svém volném čase a je pouze na obviněném jakou zvolí strategii pro uplatňování svých práv, jakou míru součinnosti správnímu orgánu poskytne, kdy v tomto duchu hovoří i rozsudek NSS ČR č. j. 9 As 297/2015-28 viz. citace. Dále pak odvolatel uvedl, že správní orgán v průběhu řízení zamítal veškeré požadavky, aby mohl uplatňovat svá práva, kdy mu odmítl poskytnout kopii spisu poštou či elektronickou cestou, a to v době covid pandemie, zamítl mu navrženou lhůtu pro vyjádření k podkladům a navržení dalších důkazů, ačkoli byla doba dovolených. Odvolatel dále uvedl, že je to tedy správní orgán, kdo provádí obstrukční kroky. Dále pak připomněl, že je to správní orgán, kdo je povinen opatřovat důkazy ve smyslu ust. § 3 správního řádu a dále by měl být též nápomocen při uplatňování práv občana, protože dle ust. § 4 správního řádu odst. 1 je veřejná správa službou veřejnosti a každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc. K tomuto dále odvolatel odkázal na stanovisko NSS sp. zn. 1 As 96/2008 viz. citace, kdy z uvedeného vyplývá, že nebylo jeho povinností aktivně se dožadovat informací, aby mohl správnímu orgánu poskytnout údaje o řidiči, ale je povinností správního orgánu aktivně zjišťovat potřebné skutečnosti. Dále též uvedl, že správní orgán do spisu přidal pouze část návodu k obsluze k radaru, který musí být dodržován, jak je uvedeno i v ověřovacím listu. Dále pak uvedl, že správní orgán nezkoumal, zda je měření v souladu s návodem a originální digitální podobu snímku ani na výzvu nedoložil, taktéž pak nedoplnil, jaké byly hydrometeorologické podmínky, tudíž nelze přezkoumat, jestli byly splněny podmínky, pro které je měřidlo certifikováno. Dále též uvedl, že oprávněná úřední osoba navíc v celém řízení i v napadeném rozhodnutí zaměňuje pojmy a ve výzvě byla stanovena

určená částka nikoli pokuta, neboť o pokutu se jedná až v případě rozhodnutí ve správním řízení. Dále pak odvolatel uvedl, že ústní jednání i celé správní řízení bylo zmatečné.

K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že zdejší odvolací správní orgán nevytýká odvolateli znalost právních předpisů, ale skutečnost, že odvolatel účelově zneužívá zákonná ustanovení, řízení komplikuje a tvoří obstrukce – účelově činí kroky za účelem následného zpochybňování (např. právě opožděné sdělování řidiče v poznámce k platbě). Tvrzení odvolatele je tak vytrženo z kontextu, v jakém bylo ze strany správního orgánu I. stupně uvedeno. Navíc zdejší odvolací správní orgán se plně ztotožňuje se správním orgánem I. stupně, že jednání odvolatele při šetření přestupku i následně v průběhu řízení o přestupku provozovatele vozidla má zjevně obstrukční charakter a je na místě jej považovat za ryze účelové. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že není nic nezákonného na skutečnosti, že osoba je znalá právních předpisů, nelze však akceptovat variantu, že cíleně zneužívá práva. K uplatněnému odkazu na rozsudek NSS č. j. 9 As 297/2015-28 zdejší odvolací správní orgán uvádí, že nezpochybňuje závěry předmětného rozsudku, avšak musí konstatovat, že pokud je zvolen obstrukční postup, pak tento rozsudek neznemožňuje žádným způsobem takto postup účastníka řízení vyhodnotit a případně toto vyhodnocení též zohlednit, co se týče následně uplatněných námitek či odůvodnění důkazních návrhů. Navíc zdejší odvolací správní orgán musí konstatovat, že není pravdou, že by správní orgán I. stupně znemožňoval odvolateli uplatňování jeho práv v řízení. Ze spisové dokumentace naopak vyplývá, že když se odvolatel v den ústního jednání omlouval telefonicky z důvodu nestartujícího vozidla, tak správní orgán I. stupně i přes skutečnost, že toto své tvrzení odvolatel nikterak nepodložil, mu vyšel vstříc a nařídil ve věci nové ústní jednání, čímž omluvu odvolatele akceptoval. Taktéž je nutno konstatovat, že při ústním jednání odvolatel uplatnil své tvrzení o sdělení osoby řidiče a uhrazení určené částky resp. adekvátní částky a žádal doplnění podkladů o tomto do spisu, kdy tomuto návrhu správní orgán I. stupně taktéž vyhověl a podklady o tomto do spisu založil a s těmito odvolateli umožnil se seznámit a vyjádřit se k nim. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že nebylo povinností správního orgánu I. stupně odvolateli zasílat kopie spisové dokumentace elektronickou cestou, ale správní orgán I. stupně v souladu se zákonem odvolatele vyrozuměl o možnosti pořízení kopií ze spisu při nahlížení do spisu, kdy tímto postupem správní orgán I. stupně nikterak nepochybil. Lze navíc poznamenat, že pořízení kopií ze spisové dokumentace odvolatel žádal sice během probíhající pandemie, avšak v období června 2020, kdy nebyl nouzový stav ani omezená činnost úřadů a pro ochranu zdraví odvolatele zcela postačovalo užití roušky a dezinfekce. Odvolateli tak objektivně nebránila žádná zásadní překážka v pořízení kopie spisové dokumentace. Navíc následně pak byl odvolatel přítomen dne 24. 7. 2020 u ústního jednání, tedy kopii spisové dokumentace si mohl vyžádat osobně právě při této účasti u ústního jednání před správním orgánem I. stupně, kdy tak i učinil a kopie ze spisové dokumentace v jím požadovaném rozsahu mu byla pořízena. Neposkytnutí kopií ze spisu elektronickou cestou tak v daném případě nemůže mít žádný vliv na zákonnost vedeného řízení ani napadeného rozhodnutí. K námitce týkající se neakceptace stanovené lhůty k vyjádření k podkladům zdejší odvolací správní orgán uvádí, že toto tvrzení je zjevně nepravdivé, neboť odvolatel při ústním jednání dne 24. 7. 2020 do protokolu požádal o stanovení lhůty k písemnému vyjádření k podkladům do 14. 8. 2020, kdy součástí protokolu je též zaznamenaný souhlas s takto stanovenou lhůtou ze

strany správního orgánu I. stupně spolu s poučením, že po jejím skončení bude ve věci vydáno rozhodnutí. Následně po doplnění odvolatelem požadovaných podkladů o provedených platbách a sdělení řidiče správní orgán I. stupně odvolateli stanovil usnesením ještě další lhůtu k seznámení a vyjádření se k doplněným podkladům, kdy tato byla stanovena v délce dalších pěti pracovních dnů od doručení výzvy a usnesení, v daném případě se jen stěží lze tedy domnívat, že by správní orgán I. stupně v řízení odvolatele krátil na jeho právech, naopak dbal na jejich dodržení, tedy postup správního orgánu I. stupně lze v tomto kontextu jen stěží považovat za obstrukční. Naopak tvrzení odvolatele je v tomto smyslu zjevně účelové. Zdejší odvolací správní orgán musí konstatovat, že za situace, kdy byl postup odvolatele v řízení vyhodnocen jako účelový, kdy k tomuto lze poznamenat, že důvodně, a kdy správní orgán I. stupně řádně dostál naplnění podmínek vedení správního řízení i dodržoval zásady, jimiž je v řízení vázán, dbal na dodržování odvolatelových práv v řízení a ze spisové dokumentace nevyplývá žádná skutečnost, že by k porušení zásady (veřejná správa je službou veřejnosti) mělo dojít a své tvrzení odvolatel navíc nikterak relevantně nedokládá resp. jeho tvrzení v odůvodnění odvolání byla vyvrácena, lze jen stěží postup správního orgánu I. stupně vyhodnotil jako rozporný s ust. § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. K odvolatelem uplatněnému odkazu na rozsudek NSS ČR č. j. 1 As 96/2008 zdejší odvolací správní orgán uvádí, že v nyní posuzovaném případě nebylo rozhodováno toliko na základě úředního záznamu ani doznání odvolatele ani kombinace těchto dvou podkladů, naopak byl proveden důkaz fotografií z měřícího zařízení, která je v souladu s oznámením přestupku – její relevance byla dále ověřena na základě doplněného podkladu v odvolacím řízení, ověřovacím listem, který potvrzuje způsobilost měřícího zařízení k provádění měření rychlosti, souhlasem Policie ČR s provedeným měřením, které dokládá že v daném místě a čase měla městská policie oprávnění měřit rychlost projíždějících vozidel a Návodem k obsluze měřícího zařízení, kdy na jeho základě nevznikly žádné pochybnosti o relevantnosti měření rychlosti. Na základě provedeného dokazování pak byl řádně zjištěn skutečný stav věci. Předmětný rozsudek tak na nyní projednávaný případ nedopadá. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že předmětný rozsudek byl vydán ve věci přestupku řidiče vozidla nikoli přestupku provozovatele vozidla, tedy by ani bez dalšího nemohl být aplikován ve vztahu k provádění šetření týkajícího se řidiče a nelze z něj ani dovozovat žádné povinnosti správního orgánu týkající se rozsahu dohledávání a zjišťování případného sdělení řidiče ze strany provozovatele vozidla realizovaného zcela nestandardní formou. Zdejší odvolací správní orgán musí konstatovat, že pro přijetí závěru o relevantnosti provedeného měření zcela postačovala část předmětného Návodu k obsluze, která je ve spisu založena, tedy absence celého jeho znění na věc nemá žádný dopad. Jelikož zde nevznikly, jak již bylo výše vyjasněno, žádné pochybnosti o relevantnosti provedeného měření, neměl za absence konkrétních námitek odvolatele důvod správní orgán I. stupně se v řízení vedeném navíc proti provozovateli vozidla (odvolateli) zabývat podrobně splněním jednotlivých podmínek pro relevantnost provedeného měření, neboť o tomto pochybnost v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně nevznikla. Jak již bylo uvedeno, nebylo zapotřebí ani doplnění dokazování v rozsahu požadovaném odvolatelem, neboť skutkový stav věci, byl již na základě provedeného dokazování zjištěn spolehlivě a dle ust. § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů není povinností správního orgánu I. stupně provést veškeré účastníkem řízení navržené důkazy, ale toliko ty, které jsou zapotřebí za účelem

skutečného zjištění stavu věci. Jelikož se s těmito návrhy na dokazování správní orgán I. stupně následně vypořádal i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dostál zákonným požadavkům specifikovaným v ust. § 68 odst. 3 téhož zákona a tento jeho postup tak byl prostý vad. Lze poznamenat, že zjišťování hydrometeorologických podmínek v případě přestupku provozovatele vozidla za situace, kdy z fotografie z měření, žádné zcela nestandardní podmínky nejsou zřejmé a odvolatel jako provozovatel ani neuplatňuje žádné tvrzení o tom, jaké byly – navíc není zřejmé, zda skutečně byl řidičem předmětného vozidla a má o těchto tedy vůbec nějaké informace, je zcela nadbytečné a pro zjištěné skutkového stavu věci zcela nepotřebné. Zdejší odvolací správní orgán si je vědom toho, že došlo ze strany oprávněné úřední osoby při ústním jednání k zaměnění zmíněných pojmů (určená částka a pokuta), avšak tato skutečnost (byť uvedeno opakovaně) nezakládá žádnou podstatnou vadu takového charakteru, která by měla vliv na zákonnost vedeného řízení ani napadeného rozhodnutí ani způsobilost oprávněné úřední osoby k výkonu úkonů v rámci předmětného řízení. Taktéž pak zmíněné pochybení oprávněné úřední osoby v pojmosloví nemůže založit zmatečnost ústního jednání ani řízení jako takového, neboť odvolatel zjevně dle jeho odpovědí chápal, na co byl při ústním jednání dotazován, a tedy i na otázky odpovídal.

Odvolatel dále uvedl pod bodem VI. označeným jako Neexistence přestupku řidiče, že podle ust. § 24 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích se o přestupek nejedná, pokud se jednalo o krajní nouzi, kdy o krajní nouzi se v jednu chvíli jednalo, správní orgán však tuto skutečnost opět nijak nezjišťoval, a to opět v rozporu s ust. § 3 správního řádu. Dále pak též uvedl, že pokud nebyl spáchán přestupek řidiče, nemohl být spáchán ani přestupek provozovatele vozidla, o které je vedeno toto řízení. Dále pak odvolatel pod bodem VII. označeným jako § 125f odst. 2 ZPPK uvedl, že toto ustanovení stanoví, že provozovatel za přestupek odpovídá, pokud je porušení pravidel zjištěno automatizovaným prostředkem užívaným bez obsluhy, vykazuje znaky přestupku a porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu. Dále pak odvolatel uvedl, že správní orgán v napadeném rozhodnutí uvádí, že údajný přestupek neměl za následek dopravní nehodu či jinou škodu na majetku, v celém správním spisu natož v prováděných důkazech však toto tvrzení nemá žádný podklad. Dále též uvedl, že ani na ústním jednání správní orgán podklady pro toto tvrzení neopatřoval a ani nezkoumal, kdy už tímto není prokázáno, zda je naplněna podmínka dle § 125f. Dále pak uvedl, že další podmínkou tohoto ustanovení je, že porušení pravidel vykazuje znaky přestupku. Odvolatel pak též uvedl, že skutková podstata údajného přestupku byla údajně spolehlivě zjištěna měřícím zařízením a je prokazována úředním záznamem s nezřetelnou fotografií a nečitelnou registrační značkou. Dále též uvedl, že dalším znakem přestupku je tzv. materiální aspekt, kdy na fotografii je vidět prázdná ulice v pátek večer. Dále pak odvolatel uvedl, že materiálním znakem je míněn společensky škodlivý čin, kdy veřejným zájmem je, aby se na silnicích nebouralo a jezdilo se bezpečně, čili aby nebyl nikdo ohrožen, tedy aby mohlo dojít k takovému činu, musel by být někdo potenciálně ohrožen, tedy by se musel někdo v danou chvíli na daném místě vyskytovat. Dále pak též uvedl, že správní orgán neprokázal, a ani se o to nesnažil, že by se tak stalo. Pokud tedy nemohlo dojít k ohrožení jiného účastníka provozu, není naplněn materiální znak, a tedy se nestal přestupek řidiče. Dále pak odvolatel uvedl, že v tomto bodu je tedy argumentace rozhodnutí věcně nesprávná, neboť není - li naplněn

materiální aspekt, nemohl být ani spáchán přestupek ani řidiče ani provozovatele vozidla. Dále pak též uvedl, že správní orgán musí posuzovat všechny okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti vždy v každém konkrétním případě a nelze vyslovovat žádné paušální závěry o tom, že např. míra společenské nebezpečnosti překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 2 km/hod. je natolik mizivá, že nedosahuje intenzity přestupku, zatímco u překročení nejvyšší povolené rychlosti o 10 km/hod., již tomu tak je viz. např. rozsudky NSS č. j. 7 As 18/2004 a 5 As 104/2008-48. Dále pak též uvedl, že naopak je v uvedeném rozsudku dále uvedeno, že NSS souhlasí s argumentací krajského soudu, podle kterého lze za některých podmínek i jízdu v obci rychlostí 70 km/hod. považovat za bagatelní překročení rychlosti nenaplňující materiální znak přestupku.

K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že pokud chtěl odvolatel uplatňovat krajní nouzi, měl řádným způsobem sdělit na základě výzvy k uhrazení určené částky řidiče vozidla (zřejmě sám sebe) a následně mohl krajní nouzi uplatňovat jako řidič vozidla v řízení vedeném proti němu jako řidiči. Takto však nepostupoval a uplatňování této námitky v řízení proti provozovateli vozidla již není na místě. V tomto zdejší odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 223/2017 – 38, kde soud přijal závěr, že:

„[26] Kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud zamítl posledně citovaným rozhodnutím. Konstatoval, že „smyslem těchto triků není zajistit stěžovateli spravedlivý proces se zákonným výsledkem, ale za pomoci procesních úskoků zbavit stěžovatele následků odpovědnosti, které na něho právě v důsledku zákonné úpravy dopadly. Nejvyšší správní soud nezpochybňuje právo stěžovatele hájit se ve správním i navazujícím soudním řízení jakkoliv; uvedené však neznamená, že by správní orgány či soudy byly povinny praktiky jeho obhajoby akceptovat. Pro založení odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt je sice podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu nutné, aby porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazovalo znaky přestupku podle zákona o silničním provozu, toto ustanovení však nelze vykládat tak, že jsou správní orgány v řízení o správním deliktu povinny zjišťovat, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Pro splnění podmínky podle § 125f odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu proto postačí, že jednání řidiče vykazuje znaky přestupku“. Citované je zcela přiléhavé i pro nyní posuzovanou věc a Nejvyšší správní soud nemá důvod se v současně projednávané věci od závěrů vyslovených v označeném rozsudku osmého senátu odchýlit. 1 As 223/2017 [27] Stěžovateli lze přisvědčit, argumentuje-li, že znakem skutkové podstaty správního deliktu provozovatele vozidla je jednání řidiče vykazující znaky přestupku. Není však správný jeho názor, že „jednání řidiče v krajní nouzi (...) nevykazuje znaky přestupku“. Stěžovatel totiž zjevně zaměňuje okolnosti vylučující protiprávnost (zde krajní nouzi) s naplněním skutkové podstaty (znaků) přestupkového jednání. Kromě toho stěžovatel sám, svým odmítavým postupem v řízení o přestupku, způsobil, že se správní orgán nemohl okolnostmi, které řidiče vozidla mohly z odpovědnosti za přestupek vyvázat, zabývat. Sdělil-li by stěžovatel informace, které uvedl v podání ze dne 5. 1. 2015, již během přestupkového řízení, nemuselo by vůbec k zahájení řízení o správním deliktu stěžovatele jako provozovatele vozidla dojít (srov. rozsudek ze dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016 - 35). [28] Prokazování, zda řidič jednal v rozporu se zákonem, v rámci řízení o správním deliktu provozovatele vozidla by se neslučovalo s výše popsanou

subsidiaritou odpovědnosti za správní delikt provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014 - 45). Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla přitom bylo, aby deliktní jednání nezůstala nepotrestána, a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla. Je třeba shrnout, že rozebraná kasační námitka je nedůvodná."

Z výše uvedeného je tak zřejmé, že touto námitkou se správní orgán I. stupně, navíc za situace, kdy nebyla uplatněna v řízení, neměl žádný důvod zabývat. Pokud odvolatel trvá na tom, že řidič vozidla (bez ohledu na to, kdo to byl) byl v krajní nouzi v době spáchání přestupku, měl toto řešit v řízení o přestupku řidiče (pokud jím byl sám) a pokud by jednání v krajní nouzi prokázal, řízení proti jeho osobě či jinému řidiči (pokud by se doznal k přestupku) mohlo být posouzeno a případně též zastaveno. Skutečnost, že takto nepostupoval a uplatnil tuto námitku až v odvolání v řízení proti provozovateli vozidla (své osobě), tak tato námitka již není s ohledem na výše uvedené relevantní pro posouzení věci a nemůže jej jako provozovatele vozidla vyvinit z jemu za vinu kladeného protiprávního jednání.

Dále pak zdejší odvolací správní orgán uvádí, že jak již bylo výše objasněno, tak v nyní posuzovaném případě došlo ke splnění podmínek pro vedení řízení o přestupku proti provozovateli vozidla (přechod odpovědnosti z nezjištěného řidiče na provozovatele vozidla). Na tuto svou argumentaci tak zdejší odvolací správní orgán odkazuje. Zdejší odvolací správní orgán poznamenává, že v daném případě neměl správní orgán i. stupně žádných důvodů se zabývat tím, zda přestupek neměl za následek dopravní nehodu či jinou škodu na majetku, neboť pokud by taková skutečnost nastala, byla by taková skutečnost zaznamenána ve spisové dokumentaci a odvolatel by zcela jistě tuto skutečnost taktéž namítal, kdy nic z toho nenastalo. Vzhledem k tomuto tak nebylo na místě za účelem objasnění takové možnosti (aniž by byly jakékoli poznatky o tom, že k tomuto došlo) provádět jakékoli dokazování. Tvrzení odvolatele, že v návaznosti na neprovedení dokazování k možné dopravní nehodě není prokázáno, že jsou splněny zákonné podmínky pro přenos odpovědnosti za přestupek nezjištěného řidiče na provozovatele vozidla, je považováno za zcela nedoléhající a nedůvodné. Zdejší odvolací správní orgán dále uvádí, že taktéž pak není na místě pochybovat o tom, že protiprávní jednání nezjištěného řidiče naplňuje znaky přestupku (jde o překročení rychlosti, tedy porušení ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, které naplňuje skutkovou podstatu přestupku řidiče dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona). Zdejší odvolací správní orgán poznamenává, že dalším znakem obecně přestupku je materiální stránka (nebezpečnost protiprávního jednání pro společnost) a subjektivní stránky (zavinění). V daném případě je však nutno s ohledem na skutečnost, že se jedná o přestupek provozovatele vozidla a pro odpovědnost za takový přestupek se nevyžaduje zavinění konstatovat, že tento znak přestupku pozbývá na významu. Ohledně materiálního znaku přestupku je nutno konstatovat, že odpovědnost provozovatele vozidla v daném případě vyplývá z protiprávního jednání nezjištěného řidiče, který s předmětným vozidlem překročil v obci nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 21 km/hod.. I pokud by tak byl postihován řidič (takový případ nenastal), i v takovém případě by bylo nutno na protiprávní jednání řidiče nahlížet jako na společensky nebezpečné jednání, neboť k překročení rychlosti v obci došlo nikoli bagatelně, ale již výrazným způsobem, kdy navíc i pokud by rychlost byla překročena

nižší měrou, tak by se jednalo o přestupek. Pokud tedy byla překročena o 20 km/hod. a více, tedy protiprávní jednání naplnilo dokonce skutkovou podstatu závažnějšího přestupku, tak již o naplnění materiálního znaku přestupku lze pochybovat jen stěží. Navíc je nutno poznamenat, že v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu ČR v případech, kdy nejsou zjištěny žádné zvláštní okolnosti, které by snižovaly tak zásadním způsobem společenskou nebezpečnost protiprávního jednání tak, že by bylo na místě pochybovat o naplnění materiálního znaku přestupku (tyto v nyní posuzovaném případě žádné nebyly zjištěny), tak k naplnění materiálního znaku dochází již naplněním formálních znaků přestupku. S ohledem na tuto skutečnost je tak nutno konstatovat, že naplnění materiálního znaku přestupku provozovatele vozidla pak navazuje na naplnění materiálního znaku přestupku řidiče, tedy pokud nebyly zjištěny žádné zásadní skutečnosti pro snížení společenské nebezpečnosti protiprávního jednání řidiče, nenastaly též ve vztahu k protiprávnímu jednání provozovatele vozidla a tedy i společenská nebezpečnost přestupku provozovatele vozidla byla naplněna již naplnění jeho formálních znaků. Zdejší odvolací správní orgán poznamenává, že skutečnost, že na fotografii z měřícího zařízení není vidět jiné vozidlo a k měření mělo dojít v pátek ve večerních hodinách, sama o sobě není tak významnou skutečností, pro kterou by bylo na místě usuzovat na to, že by neměl být naplněn materiální znak přestupku. Navíc odvolateli byla uložena za přestupek pokuta na samé spodní hranici zákonem stanovené výměry pro předmětný přestupek, tedy i pokud by byly zmíněné skutečnosti (večerní hodiny posledního dne pracovního týdne a skutečnost, že v blízkém okolí změřeného vozidla nejsou zachyceni chodci ani jiná vozidla) užity ve prospěch odvolatele (což nenastalo), tak by odvolateli byla uložena pokuta za přestupek ve stejné nejnižší možné výměře (rozpětí pokuty **2500,- Kč** až 5000,- Kč), která je totožná s pokutou uloženou v posuzovaném případě předchozím nepravomocným rozhodnutím v příkazním řízení (nebylo postupováno v řízení v neprospěch odvolatele – pokuta za přestupek se nezvýšila). Zdejší odvolací správní orgán též uvádí, že pro odpovědnost za přestupek není v daném případě zapotřebí ohrožení konkrétního účastníka silničního provozu protiprávním jednáním nezjištěného řidiče, ale naopak postačuje skutečnost, že v silničním provozu mohlo v návaznosti na protiprávní jednání nezjištěného řidiče dojít k ohrožení jiných účastníků silničního provozu (v návaznosti na rychlost jízdy se zvyšuje riziko vzniku kolizních situací, zvyšují se nároky na rychlost reakcí řidičů atd.), že takové reálné ohrožení konkrétní osoby nenastalo, již pro věc není rozhodné. S ohledem na tuto skutečnost tak nebylo na místě, aby právní orgán I. stupně prováděl za účelem objasnění, zda se v daném místě někdo další nacházel a mohl být ohrožen, další dokazování, neboť tohoto ke zjištění skutkového stavu věci nebylo zapotřebí a skutkový stav věci byl na základě provedeného dokazování spolehlivě zjištěn a další dokazování tak bylo nadbytečné a není žádného důvodu jej po správním orgánu I. stupně vyžadovat. Zdejší správní orgán též uvádí, že tak není pravdivé tvrzení odvolatele, že pokud nebyl ohrožen konkrétní účastník silničního provozu, že nedošlo ke spáchání přestupku řidiče ani provozovatele vozidla. Zdejší odvolací správní orgán na rozdíl od odvolatele má odůvodnění naplnění materiálního znaku přestupku ze strany správního orgánu I. stupně za správné a souladné se zákonem. Zdejší odvolací správní orgán navíc konstatuje, že správní orgán I. stupně nerezignoval na posouzení naplnění materiální stránky přestupku v daném konkrétním případě, naopak se jeho naplněním řádně zabýval a jeho úvahy pak doplnil i zdejší odvolací správní orgán v tomto rozhodnutí o odvolání. Odkaz odvolatele na rozsudky NSS ČR č. j. 7 As 18/2004 a 5 As

104/2008-48 pak není přiléhavý, neboť zmíněné rozsudky se nezabývají přestupky provozovatele vozidla, nýbrž řidiče samého a navíc v nyní posuzovaném případě bylo, jak již uvedl zdejší odvolací správní orgán viz. výše, naplnění materiálního znaku přestupku zkoumáno a bylo argumentováno v duchu konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu. K důvodům, pro něž lze na fotografii z měřícího zařízení se zobrazeným výřezem registrační značky změřeného vozidla nahlížet jako na relevantní důkaz, se již zdejší odvolací správní orgán zabýval již výše a na toto odkazuje.

Odvolatel pak v části VIII. označené jako Shrnutí uvedl, že správní orgán Dominika Bulková v celém řízení jednala jako zcela jiný orgán, nesnažila se zjišťovat veškeré skutečnosti (zásada materiální pravdy) a naopak omezovala všechny možnosti odvolatele na možnou obranu, zaměňovala pojmy. Dále pak též uvedl, že jednání tak probíhalo jen formálně a směřovalo pouze k rychlému výběru pokuty, na čemž je jako pracovnice úřadu, jehož je pokuta finančním příjmem, hmotně zainteresována. Dále pak též uvedl, že v řízení bylo porušeno několik zákonných ustanovení správního řádu, zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích a samotné řízení bylo zahájeno nezákonně, protože úřad měl k dispozici totožnost řidiče vozidla a řízení tak trpí nezhojitelnou vadou. Odvolatel též uvedl, že navíc nebyl vůbec prokázán údajně spáchaný přestupek řidiče, a tedy ani provozovatele vozidla, úřad nezkoumal, jestli se jednalo o krajní nouzi vylučující přestupek, nebo zda došlo k dopravní nehodě, kdy jedna z okolností je pouze předpokládána bez jakýchkoli podkladů a nebylo dokonce ani prokázáno, zda se jednalo o jeho vozidlo. Dále též uvedl, že rozhodnutí je postaveno pouze na úředním záznamu. Závěrem pak odvolatel uvedl, že z uvedených důvodů žádá, aby správní orgán I. stupně v rámci autoremedury či odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil ve smyslu § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, protože vydané rozhodnutí je nezákonné, nepřezkoumatelné, vnitřně rozporné a celé řízení trpí nezhojitelnou vadou.

K tomuto zdejší odvolací správní orgán uvádí, že není zřejmé, z čeho odvolatel dovodil, že referentka správního orgánu I. stupně měla jednat jako jiný orgán, naopak v průběhu celého správního řízení vedeného proti odvolateli byla zmíněná referentka oprávněnou úřední osobou k projednání a rozhodnutí ve věci odvolatele viz. údaj na deskách spisu správního orgánu I. stupně a v hlavičkách písemností ve spisu a podpisech v jejich závěru, kdy jediné, co se v průběhu dané věci změnilo bylo příjmení oprávněné úřední osoby (Mgr. Bulková x Mgr. Maderová), ta však zůstala stejná (o tomto svědčí emailová adresa oprávněné úřední osoby, kdy touto byla po celou dobu trvání předmětného řízení dbulkova@mukt.cz). Taktéž pak je na místě uvést, že správní orgán, za který tato oprávněná úřední osoba v řízení vystupovala (správní orgán I. stupně), je a byl k vedení řízení a rozhodnutí ve věci příslušný jako věcně, tak i místně, tedy ani v tomto ohledu nebylo shledáno žádných vad. Jak již bylo uvedeno viz. výše, zdejší odvolací správní orgán se neztotožnil s tvrzením odvolatele, že se správní orgán I. stupně resp. předmětná referentka nesnažila dostát zásadě materiální pravdy, naopak skutkový stav věci byl v řízení řádně zjištěn v souladu se zmíněnou zásadou. K záměně pojmů ze strany oprávněné úřední osoby se již vyjadřoval zdejší odvolací správní orgán viz. výše, a přesto, že k takové záměně v pojmech došlo, neshledal toto být relevantní pro posouzení zákonnosti procesního postupu správního orgánu I. stupně v předmětném řízení ani pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně. K námitce týkající se toho, že dle odvolatele mělo řízení být vedeno

formálně a směřovalo toliko k rychlému výběru pokuty, na níž má být oprávněná úřední osoba hmotně zainteresována, zdejší odvolací správní orgán uvádí, že takový postup oprávněné úřední osoby v předmětném řízení neshledal, naopak oprávněná úřední osoba činila zjevně kroky za účelem spolehlivého zjištění skutkového stavu věci, a to bez ohledu na skutečnost, jak dlouho řízení potrvá (délka řízení však nepřekročila stanovený zákonný rámec, tak že by došlo k zániku odpovědnosti odvolatele za přestupek). Dále zdejší odvolací správní orgán uvádí, že ze spisové dokumentace pak nevyplývá ani důvodnost tvrzení odvolatele o údajné hmotné zainteresovanosti oprávněné úřední osoby a odvolatel sám toto své tvrzení ani ničím nedokládá. Zdejší odvolací správní orgán se pak mimo jiné i touto námitkou zabýval ve vydaném sdělení č. j. PK-DSH/9954/20 týkajícím se podané námitky podjatosti a předmětné tvrzení neshledal jako důvodné, kdy na tomto závěru postaveném mimo jiné i na ve sdělení prezentovaném judikátu trvá. Dále pak zdejší odvolací správní orgán uvádí, že neshledal žádné porušení právních předpisů v předmětném řízení (tyto ani odvolatel nespecifikuje) a k zákonnosti zahájení řízení v nyní posuzovaném případě se již vyjádřil viz. výše, kdy na tomto plně setrvává, tedy řízení o přestupku provozovatele vozidla nebylo zatíženo žádnou nezhojitelnou vadou. Ke spáchání přestupku i argumentaci odvolatele krajní nouzí a splněním podmínek pro přenesení odpovědnosti za přestupek nezjištěného řidiče na provozovatele vozidla již taktéž posuzoval viz. výše a neshledal v tomto vad. Taktéž bylo výše odůvodněno, že bylo v řízení před správním orgánem I. stupně prokázáno a doplněním podkladu v odvolacím řízení opětovně potvrzeno, že překročení rychlosti při jízdě v obci v inkriminovaný čas na předmětném místě bylo naměřeno automatizovaným technickým prostředkem užívaným bez obsluhy právě vozidlu, jehož je odvolatel provozovatelem. Taktéž pak byla vyvrácena odvolatelova námitka ohledně toho, že mělo být napadené rozhodnutí postaveno jen na úředním záznamu. Zdejší odvolací správní orgán tak uzavírá, že neshledal důvod pro vyhovění požadavku odvolatele na zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení z důvodu údajné nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jeho nepřezkoumatelnosti a vnitřní rozpornosti a nezhojitelné vadě celého řízení, naopak tyto konkrétní námitky a taktéž i povětšinou zbylé námitky odvolatele neshledal být důvodnými (a pokud je v části důvodnými shledal, tak nešlo na straně správního orgánu I. stupně o vadu mající vliv na zákonnost vedeného řízení ani napadeného rozhodnutí) a skutkový stav věci naopak shledal za spolehlivě zjištěný a procesní postup správního orgánu I. stupně za zákonný, tedy rozhodl, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o odvolání, tedy že odvolání odvolatele zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

K vyjádření odvolatele k doplněným podkladům pak zdejší odvolací správní orgán uvádí, že nezpochybňuje, že jsou se snímky z měření činěny úkony (aplikace filtrů), avšak jak již bylo výše uvedeno, tak tyto úpravy nemohou mít za následek změnu údajů na registrační značce vozidla, u něhož bylo zjištěno při měření rychlosti její překročení (nelze údaje měnit). Tvrzení odvolatele, že lze filtry upravovat takříkajíc cokoli, pak zdejší odvolací správní orgán považuje za ryze účelové tvrzení osoby nemající dostatečné informace a znalosti ohledně užitého programu, kdy tímto se odvolatel jako provozovatel vozidla snaží zprostit odpovědnosti za své protiprávní jednání. Skutečnost, že odvolatel je programátorem neznamená, že by jeho ničím nepodložené tvrzení bylo sto zpochybnit skutečnosti sdělené městskou policií ohledně možných úprav fotografie z provedeného měření (aplikace filtrů – kontast, jas), příslušnosti výřezu

E-mail: posta@plzensky-kraj.cz
www.plzensky-kraj.cz
Tel.: + 420 377 195 111
Fax: + 420 377 195 078
IČO: 70890366
DIČ: CZ70890366

s registrační značkou k fotografii z provedeného měření (jde o registrační značku změřeného vozidla i když tato na fotografii není čitelná) a způsobu zčitelnění registrační značky vozidla a nemožnosti tuto na výřezu registrační značky měnit. Skutečnost, že obsahem spisové dokumentace je listinná (papírová) forma předmětného výstupu z měření, pak nic nemění na její relevantnosti v rámci provedeného dokazování, neboť nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by věrohodnost a použitelnost takového důkazu v rámci dokazování vylučovaly, kdy tvrzení odvolatele ve vztahu k tomuto listinnému důkazu takové pochybnost nevnáší a jde toliko o nepodložené spekulace. Zdejší odvolací správní orgán konstatuje, že zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů nestanoví, že by mohl být jako důkaz o měření rychlosti užit toliko originál snímku z měření v elektronické podobě a že by nemožnost jeho doložení (viz. vyjádření Městské policie Klatovy) mělo za následek nedostatečně zjištěný skutkový stav věci. K doplněné neodborné argumentaci odvolatele ve vztahu k předchozí argumentaci v odvolání zdejší odvolací správní orgán uvádí, že je zcela nepodstatné se zabývat tím, co je možno vnímat za písemné a co za listinné podání, neboť podstatným zůstává, že podat vysvětlení k osobě řidiče v návaznosti na doručení výzvy k uhrazení určené částky je možné podat vedle např. ústní formy, též písemně, kdy takové písemné podání vysvětlení musí mít formu podání (dle ust. § 37 téhož zákona), kdy i pokud pomineme skutečnost, že odvolatel sdělil osobu řidiče v návaznosti na stanovenou lhůtu opožděně, tak předmětnou formu podání vysvětlení nemělo. V daném případě je tak nutno konstatovat, že odvolatel osobu řidiče správnímu orgánu I. stupně řádně nesdělil (poznámka k platbě takovým řádným sdělením být nemůže viz. výše uvedené), tedy správnímu orgánu I. stupně nic nebránilo v odložení věci ani v zahájení řízení vůči odvolateli jako provozovateli vozidla. Pro posouzení věci pak není nikterak podstatné, zda došlo ze strany oprávněné úřední osoby u správního orgánu I. stupně k záměně pojmů listinná a písemná forma či nikoli, neboť je nutno setrvat na správnosti postupu správního orgánu I. stupně, který podezření z přestupku nezjištěného řidiče odložil a zahájil řízení vůči odvolateli jako provozovateli vozidla a na správnost tohoto postupu nemá daná skutečnost v nyní posuzovaném případě žádný vliv. Zdejší odvolací správní orgán nad rámec výše uvedeného jen poznamenává, že již výše argumentoval tím, že i pokud by poznámka k platbě byla vyhodnocena jako podání vysvětlení učiněné alternativní formou, pak odvolatel měl povinnost v zákonné pětidenní lhůtě toto své alternativně učiněné podání doplnit standardní formou, což však neučinil, tedy správní orgán I. stupně se tak nebyl povinen poznámkou k platbě zabývat a tuto ani dohledávat. S ohledem na veškerou argumentaci zdejšího odvolacího správního orgánu v odůvodnění celého rozhodnutí o odvolání, nelze než uzavřít, že ani vyjádření k podkladům ze strany odvolatele na přijatých závěrech zdejšího odvolacího správního orgánu nemohlo nic změnit.

E-mail: posta@plzensky-kraj.cz
www.plzensky-kraj.cz
Tel.: + 420 377 195 111
Fax: + 420 377 195 078
IČO: 70890366
DIČ: CZ70890366

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (podle ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Mgr. Dušan Pakandl
vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství

Rozdělovník

Účastník řízení:

- [redacted]

Na vědomí:

- Městský úřad Klatovy, odbor dopravy – dopravní úřad, *Mayerova 130, 339 01* Klatovy
- vlastní k založení do spisu